

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevæjle Højskoles elevforening

49. årg.

Januar 1959

Nr. 1

Alt til låns -

Af ANNETTE PADE

Frk. Pades afskedsord til eleverne ved afskedsfesten d. 19. december lød sådan:

Så længe der har været noget, der hed højskoler, har formålet med dem været at lære eleverne at *leve*.

Rent umiddelbart skulle man nu synes, at det ikke er noget, man behøver at lære — for det gør man jo bare, indtil døden sætter punktum. Mange mennesker forstår dog ikke at *leve*, fordi de ikke føler noget *ansvar* derved; livet er noget, man kan skalte og valte med, som man vil.

Men unge, der har været 5 måneder på højskole, véd noget andet. De véd, at livet både er en gave og en opgave. De véd, at livet er givet af *Gud* og med livet alt, hvad det indebærer, og at det er givet os *til låns*.

„Guds og gaver, selve livet,
er ej mit, Gud har frit
alt til låns mig givet.“

Livets kostelige gave, som er skænket os af livets Gud af kærlighed, er en skat, som vi har ansvar for at modtage og

Statens pædagogiske Studiesamling
København

forvalte på den rigtige måde. Det vil bl. a. sige leve »med øjet opladt for alt stort og skønt henede« og med glansen af evigheden over os hver eneste dag og ganske særlig i den ganske almindelige hverdag, som der trods alt er flest af.

I de mindebøger, jeg er blevet bedt om at skrive en hilsen i, har jeg valgt at skrive disse to linjer:

„Favn kun trøstigt, hvad Gud
har givet,
løft dit hoved og tak for livet!“

Gennem de ord vil jeg gerne give udtryk for mit allersidste ønske for Dem, nemlig ønsket om, at De har fået noget med herfra, som kan hjælpe Dem til

— både i Deres ungdomstid og senere hen — trøstigt at kunne favne alt, hvad Gud giver Dem, d. v. s. leve i *glad tillid* til Guds kærlighed og godhed og i *forsagelse* af Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen. Så vil De kunne løfte Deres hoved frimodigt og takke for det liv og de kår, der bliver Deres.

Så vil også målet med skolens gerning her være nået, og Deres liv lykkes, og De vil måske også kunne være med til at hjælpe andre mennesker på deres livsvej. Ja, og ved vejs ende kan De så give Gud tilbage, hvad Han gav Dem til låns — *livet fik mening*.

»Gud give os lykke og gode råd«, så vi alle kan nå der til.

Annette Pade.

Annette Pade på talerstolen

FRA SKOLEN

Siden sidst — først og fremmest en storartet jule- og afskedsfest for efterårsholdet d. 19 dec., nogle af medarbejderne siger: den bedste endnu. I fire timer vekslede alvor og spøg og begge dele farvet af den vemodsstemning, som en afsked mellem venner kalder frem. Vi holdt ingen lange foredrag for hinanden, men fik et godt ord med på vejen gennem frk. F r e d e r i k s e n s oplæsning af fortællingen om den „fjerde vismand“, som søgte og fandt Kristus og tjente sin næste med sine gaver. Sange var forfattet af det rare 4-hold og af Gitta Christoffersen og måtte repeteres nogle gange til

Marianne Nørgaards strålende akkompagnement. Jytte Seerup Nielsen indledte talernes lange række og sagde på hele holdets vegne „Tak for fem uforglemmelige måneder! Det har været et slid — det kan jeg roligt sige paa alles vegne — det har krævet vore tanker fuldt og helt. Men selvom vi mange gange har været ved at opgive, fordi vi ikke syntes, at der nu kunne være mere i vore stakkels hoveder, er vi glade for, at vi holdt ud. Det har været en dejlig tid, som vi altid vil mindes med glæde, en tid, som vi aldrig får igen. Opholdet her har åbnet vore øjne for så mange ting — ikke alene det rent faglige, som er en nødvendighed — men også for alle de rige muligheder, som livet byder på. Så står det jo til os, om vi vil udnytte dem på den rette måde. Vi har fået en ualmindelig god start for vor uddannelse her på skolen, og vi synes, at de, der kommer direkte på hospitalsskolerne, må blive snydt for meget, og vi vil til enhver tid slutte op omkring højskolen og holde på, at den har sin berettigelse inden for sygeplejen“. Kirsten Lind Thomsen holdt en tale på versificeret jysk, en tale, som red. havde tænkt sig at gengive in extenso, men forf.s. beskedenhed har forhindret det. Også Tove Laursen, Inga Schmidt, Annette Piper, ja og vores allesammens Bestefar gav på hver deres måde udtryk for deres taknemmelighed. Og så var det vores tur til at gøre det samme over for de bortdragende. Forst. takkede også for den pengegave, holdet havde overrakt til skolens udsmykning. Frk. Pades tak til det prægtige efterårs-hold og til frk. Belusa, som nu forlader os, mundede ud i de i begyndelsen af bladet citerede ord. Også frk. Belusa udtrykte sin tak, og endelig ved midnatstid kunne forst. slutte den gode aften med at tale om, hvad julens evangelium havde at sige både dem, der nu rejste, og os, som blev tilbage: vi er ikke overladt til os selv, vor „skæbne“, vore egne muligheder — Han er kommet, Jesus Kristus, Guds enbårne søn, vor broder, og for hvert menneske, der tager imod ham, betyder det tilgivelse, fred, håb, noget at leve på og leve for.

Og så er De da spredt ud over landet. Vore tanker går til Dem. Når disse linjer når Dem, har De allerede oplevet meget — meget forskelligt. Både har „broder sol“ skinnen og „broder vind“ blæst. Men altså — lad det blive ved at lyde både i mund og sind, hvad De sang så dejligt, så vi stadig hører det — „g i v H a m æ r e“ både i den måde, hvorpå De tager solens skin og vindens blæst! de er, taget af Guds hånd, begge vore brødre.

Også skolens medarbejdere spredtes hver til sit og til sin måde at nyde en velfortjent ferie på. Frk.ne Pade og Frederiksen rejste således til Østrigs snedækte bjerge — men kun et smut, de er allerede i gang med møder og kursus og dygtiggørelse og jeg véd ikke hvad; på den lade side ligger de ikke, selvom det er feriemåned.

Skolen har heller ikke stået tom. Så snart eleverne rejste, ryk-

kede en hær af håndværkere — 4 murere, 2 smede, 3 tømrere, 2 elektrikere og 2 malere — ind. Elevgangen bliver gjort så smuk, at den ikke bliver til at kende igen. Badeanstalten „Vesterhavet“ bliver indrettet med 8 kabiner til brusebad og 5 vaskekummer til småvask. Køkkenet måtte have en gennemgribende fornyelse, og 10 elevværelser er blevet fikset op. Så vor mor og jeg har ikke haft tid til at kede os. Men i aften tager vi nu alle til Holbæk og ser Albert Schweitzer-filmen, og så må arbejdet hvile så længe.

Renate Belusa

Som ovenfor nævnt var festen d. 19. dec. afskedsfest ikke alene for elevholdet, men også for undervisningsassistent, frk. Renate Belusa, som nu efter i et år godt og vel at have været vores medarbejder rejser for at søge yderligere uddannelse. Lad disse linjer nå hende med endnu en tak for fortræffeligt medarbejderskab, dygtighed, utroligt slid, udholdenhed, kammeratlighed, altid godt humør og oplagthed til arbejdet! Alt godt — det bedste med — følge Dem på vejen frem!

D. 11. dec. havde skolen besøg af statskonsulent, dr. phil. Roar Skovmand. Dr. Skovmand er statens tilsynsførende med ungdomsundervisningen i Danmark, altså også med højskolerne. Statskonsulenten overværede en del undervisningstimer, og vi lærere havde lejlighed til at drøfte vore problemer med ham — ligesom vi også havde arrangeret et møde mellem statskonsulenten og et par elever fra hvert hold til drøftelse af forholdet mellem højskole og sygeplejeuddannelse, problemet set fra elevernes side. Vi var taknemmelige for besøget, for forståelse af og medleven i vort arbejde og vor kamp. — Ja, undskyld mig, men altså — sådan noget har i virkeligheden videre perspektiver m. h. t. taknemmelighed: tænk, at vi må leve under sådanne vilkår i vort samfund, at når „staten“ kommer på tilsyn med en af de institutioner, som den yder økonomisk støtte til, kommer en medarbejder, til hvem vi kan tale frit ud om alt. Andre steder — nå, ja, jeg tænker på modtagne julebreve fra Østtyskland og Ungarn. Hvorlænge endnu?

Inden efterårsholdet rejste, var vi også lidt ude at „lufte os“ — en vellykket udflugt til Roskilde domkirke og til Diakonissestiftelsen i København, hvor vi blev gæstfrit modtaget af forstanderinde, søster Karna Jensen, beværtet med kaffe, instrueret om stiftelsens historie og virke i dag og endelig vist om. Skal vi røbe, hvordan vi tilbragte aftenen? I „Nøddebo Præstegård“ (henflyttet til Folke-teatret)! Ja, ja, som afslapning efter 5 måneders slid med problemerne var det ikke en ringe måde.

HILSEN FRA UNGARN

I sept. 1957 havde vi — som eleverne vil erindre — besøg af sognepræsten ved den lutherske hovedkirke i Budapest, pastor Lajos Várady. Han prædikede i kirken og holdt foredrag her på skolen om ungarske kirkeforhold m. m. Senere tog elever og lærere et allemandstog og hjalp hans kvindelige konfirmander til nogle nødtørftige klæder. Disse piger og deres hjem har så at sige alle sendt rørende takskrivelser hertil. Med pastor Várady har vi også gang på gang brevvekslet, og nu har han sendt nedenst. stykke til vort blad:

Der er en, der banker på din hjertedør —

Der er mennesker, som lever uden for kirken.

Der er mennesker, som lever af kirken.

Der er mennesker, der lever i kirken.

For den første gruppe betyder kirken intet, for den anden betyder den kun menneskelig fordel, for den tredje betyder den — tjeneste.

Men tjene i kirken kan man på to måder. Man kan tjene i det ydre og synlige, ja i denne tjeneste endog døje anstrengelser og bære tunge byrder; men man bygger kun den ydre, jordiske kirke, organisationen. Man kan også tjene i ånd og sandhed og dermed bygge den indre, levende kirke, organismen, så at menigheden vokser og styrkes (Ap. Gern. 2, 47). Denne kirke, menigheden, kan hverken verden, synden eller helvede nogensinde få bugt med.

En sådan tjeneste har sine forudsætninger. Ikke de ydre muligheder, ikke penge, ikke gunstige vilkår, men alene tjenernes tro og kærlighed. Sådanne tjenere tjener også uden store ydre muligheder, uden penge og også under de tungeste vilkår — til Guds ære.

At tjene i troen og med kærligheden betyder — at bringe offer, ja endnu mere — at lide. I bibelen kaldes det at bære sit kors. Hermed står vi over for det kristne hverdagslivs største problem: hvori består dette kors, denne lidelse, dette offer? Også her hjælper bibelen os til forståelse; det består i at kæmpe mod os selv, kæmpe mod afguderne inde i os selv — det er vor lidelse, offer og kors.

Derfor er der så få mennesker på jorden, der virkeligt er kristne, Kristi efterfølgere.

Derfor: tjeneren skal leve i kirken. Det betyder i fællesskab med Herren, den korsfæstede — fællesskab med Guds ord — fællesskab med brødrene og søstrene i bøn — fællesskab til bedste for næsten i det kristne barmhjertighedsarbejde (diakoni) — fællesskab med alle tjenerne på jorden — fællesskab med de frelste i Himlen — altså et både jordisk og evigt fællesskab — et under!

Grundforudsætningen herfor er allerede givet på for-

hånd: Kristus var tjener for os og for vor skyld. Som sådan blev han født, og sådan døde han på Golgatha. Og endnu i dag er han en tjener for os med sin hellige ånd, han — den opstandne!

Og i dette øjeblik siger han til os: „Se, jeg står for døren og banker; om nogen hører min røst og åbner døren, da vil jeg gå ind til ham og holde nadver med ham, og han med mig“ (Åb. 3, 20).

Den, som adlyder, denne røst, lever i kirken og tjener Herren.

Pastor Lajos Várady, Budapest.

TAK!

Foran os på vore skriveborde ligger en hel stor stabel julehilsener — nogle korte, andre lange og meget fortællende, men alle bringende bud om, at gamle elever ikke har glemt os og deres skole. Tænk, om vi nu havde tid, som vi har agt! så fik I alle hver især en hilsen fra os med en personlig tak og do. snak. Men vi har det desværre ikke — så I må nøjes med dette: Tak alle sammen! I har glædet os.

Hele staben.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

bliver velkomstmødet for det nye elevhold, forårsholdet 1959, som kommer d. 1. febr. Mødet bliver mandag d. 9. febr. kl. 20, og pastor Poul Nedergaard, København, taler og — efter kaffen — fortæller. Da det er fastelavns mandag, indbyder vi tillige egnens unge og lader det være et fastelavnsmøde.

HØJSKOLERNES FESTAFTEN

Det er efterhånden blevet en tradition — og en god og rigtig tradition — med en årlig „Højskolernes festaften“ i Bethesda i København. Arrangøren er forstanderen for Byens kristelige Folkehøjskole, overlærer Hans Røpke, og bag ham står Indre Missions højskoler. Her er lejlighed for tidligere højskoleelever, som nu er bosiddende i København og omegn, til at mødes med hinanden og med forstandere og lærere fra deres skole — og til at præsentere lidt højskole for andre, som ikke tidligere har mødt den.

Festafteften bliver denne gang onsdag d. 11. februar og holdes som tidligere i Bethesdas festsal (Rømersgade 17 — på Grønttorvet, ikke langt fra Nørreport station), som rummer ca. 1000 og plejer at være fyldt.

Programmet er: Velkomst v. forstander Hans Røpke. Foredrag af forstander K. Robert Hansen, Fårevejle Højskole: „Kristen livsstil“. Haslev Højskoles sangkor synger, og forstander Henrik Christiansen, Haslev Højskole, fortæller om I.M.s højskoler og slutter aftenen med andagt.

Vi glæder os til at mødes med mange tidligere Fårevejleelever og få en snak med Dem bagefter. Vel mødt d. 11. februar!

Forberedelse til sygeplejehøjskole

Vi er alle klare over, at alle og enhver er velkommen i den danske folkehøjskole. Men det må vist efterhånden også være sivet ud, at man for at kunne følge med i den faglige del af undervisningen på de folkehøjskoler, som tillige fungerer som forskoler til sygeplejeuddannelsen (sygeplejehøjskoler), må være i besiddelse af virkelig gode skolekundskaber; man må f. eks. både kunne skrive dansk nogenlunde fejlfrit og være ferm til at regne. Men ikke nok med det, den elementære fysik og kemi må også kunnes, inden man begynder. Og da disse to fag ikke i almindelighed findes i folkeskolen, så er spørgsmålet for alle, som ikke har eksamen: hvordan lærer jeg dette?

Der er enkelte, som klarer det ved selvstudium eller allierer sig med en lærer og får privat hjælp. Endvidere er der enkelte store byer, hvor der kan blive et hold vordende sygeplejehøjskoleelever på en aftenskole med disse fag — men vi véd jo nok, at aftenskolens vinterkursus er kort og timetallet i virkeligheden for ringe til, at det rigtig batter noget.

Nu er der imidlertid taget et virkeligt nyttigt initiativ til hjælp for vordende elever på sygeplejehøjskolerne. Både Haslev Højskole, Haslev udvidede Højskole og Tommerup Højskole har oprettet specielle hold for sådanne elever. I tre eller fem måneder arbejdes med 6 timers ugentlig dansk, 6 timers ugentlig regning og 6 timers ugentlig fysik og kemi. Se, det batter noget. Også andre af Indre Missions højskoler er villige og istand til at oprette lignende specialhold — blot der er nogle, der ønsker det.

Forleden var forstandere for I. M.s højskoler samlede til møde på Tommerup Højskole. Både forstander P. Møller og lærer L. Christensen udtrykte deres glæde ved deres hold på 10 vordende sygeplejehøjskoleelever, over den iver, der var over deres arbejde, og de fremskridt, de gjorde fra dag til dag. Deres målbevidsthed i tilegnelsen af stoffet virkede smittende på de „almindelige“ (undskyld udtrykket!) højskoleelever. Og jeg kunne ikke andet end glæde mig over dette samarbejde og til at mødes med de 5 af de 10 nu til 1. februar; de har virkelig haft en chance for at møde velforberedte og få også et fagligt godt udbytte af opholdet hos os, foruden at de er blevet „varmet op“, så den første måned med den anstrengende overgang fra f. eks. køkken til skolebænk knap bliver så slem — som nogle erindringer det.

Altså, gamle elever, når I taler med unge piger, som tænker på at gå sygeplejevejen — at den må gå over sygeplejehøjskolen behøver vist ingen nærmere begrundelse — så gør dem opmærksom på, at de, hvis de ikke har real- eller studentereksamen, på de nævnte „almindelige højskoler“ kan få en værdifuld og effektiv hjælp til forberedelsen til arbejdet på sygeplejehøjskolen.

FRA ELEVKREDSEN

FAREVEJLEKREDSEN PÅ FYN.

Samlede til Fårevejlestævne i Odense d. 16. nov. sendes højskolen og alle „Sølvsnoren“s læsere en kærlig hilsen. Johs. Christensen (1919—20) og h. Ane, f. Thomasen (1919). V. og K. E. Iversen (1919—20). Marie og Jens Hansen (1923 og 1919—20). Fru Evelyn Nielsen (1937). Reichenbach Olsen (1919—20). Andreas Andersen (do.). Søren Ladegård (do.). Carl Nielsen (do.). Johs. Nielsen og hustru (do.). Johannes Rasmussen (do.) og h. Petrea (1926). Inger, Jørgen og Johannes Thorsen (1919—20). Kristian og Maren Hjorth, f. Nielsen (1921). Sørine Thorsen (1926). Anna Madsen (1912). Magda Madsen (1912). Anna (Jensen) Schultz (1925). Frederik Schultz (1921—22). Marie Andersen (Johannesen) (1922). Marius Andersen. Ginna og Jørgen Stage (1921—22). Theodor Kraght (1919—20). Erna Reichenbach Olsen Rosenlund (1936). Jakob Jakobsen (1919—20). Nina Lohmann Rydahl, f. Pedersen (1932). Kathrine Rønnow Larsen (1923). P. M. Christensen, Dronninglund (1919—20). J. Rønnow, Brande (1919—20). Jakob Jakobsen, Mammen (do.). Mette Jakobsen, f. Johansen (1919). C. M. Julin (1907—34). Anna Julin (1925). Hansine Pedersen, f. Jørgensen (1914). Niels Jørgen Pedersen. Johanne Hansen, f. Pedersen (1919). Erna Reichenbach Olsen (1932). Else Dalager, Fjølstervang (1919—20). Kamilla og Johs. Madsen (1915—16).

Formanden, Johs. Madsen, Beldringe, skriver, at det blev et vellykket stævne i samvær med det kære forstanderpar fra „gamle“ dage, Anna og C. M. Julin. Ja, det kan der da ikke være nogen tvivl om. Dejligt at se, hvor de fynboer kan holde sammen — og trække gæster til!

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS I ARHUS

holder møde på KFUM, Klostergade 37, onsdag d. 4. febr. kl. 20. Lærer N. Thing, Tommerup Højskole, taler: „Bladet i bogen sig vender“. Farvelsbilleder fra Sydtyskland og Tyrol.

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes i Hjallerup missionshus lørdag d. 14. febr. kl. 20. Her taler forst. Peters-Lehm, Rinkenæs Ungdomsskole, over emnet: „Mennesket lever ikke af brød alene“.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening.

Formand: *Aage H. Lund.* - Redaktør: *K. Robert Hansen.*

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

Februar 1959

Nr. 2

Frans' solsang

Af K. Robert Hansen

Det hører vistnok til vore elevers bedste oplevelser at høre frk. Pade holde foredrag om *Den hellige Frans fra Assisi*. Ogsaa min kone og mig er minderne om Frans kommet ind paa livet under vort tre dages ophold i Assisi i efteråret. Og da vi nogen tid efter hjemkomsten lærte hans »solsang« at kende i dr. *Niels Nøjgaard's* sangbare gendigtning, indøvedes den med elevkoret — og den klinger endnu i vore øren.

Her er ikke stedet for et foredrag om Frans, kun dette: en inspirerende kristen personlighed i det 13. årh. (1182-1226), stifteren af Fransiskanerordenen og redskabet til en stor vækelse, hvis ild bredte sig ud over hele Europa (litteratur bl. a. Johannes Jørgensen: »Den hellige Frans af Assisi« og Henry Ussing: »Frans af Assisi«).

Kun lidt om »solsangen«. Den blev digtet ved slutningen af hans korte liv i vinteren 1224-25. Kræfterne var små — gå kunne han ikke mere, men til æsels drog han fra sted til sted. Når han prædikede var det kun med få ord og svag stemme,

Uværdig skabning, pris din Gud,
i lov og tak bryd dristigt ud!
Han er herre! Halleluja!
Almægtig, kærlig, god er han
og skal ophøjes af hver mand.

∴ Giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

For broder sol med stråleglans,
som minder os om Herrens glans,
pris vor skaber! Halleluja!
For søster månes blide skær,
for himlens høje stjernehær

∴ giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

For broder vind og al slags vejr,
som hver Guds skabning gavnlige er,
syng ham lovsang! Halleluja!
For himlens sky med grøderegn,
for luft og ånde til hver egn

∴ giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

For søster vand i å og brønd,
så kysk og kostelig og skøn,
ophøj Herren! Halleluja!
For broder ild med lue stærk
i nattens mulm, til dagens værk

∴ giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

For moder jord i grønne dragt
med alskens frugt og blomsterpragt
tak Gud Fader! Halleluja!

Gud ved, vor søster, moder jord
gi'r mad og drikke på vort bord.

∴ Giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

For hver, som følger Jesu spor
og tilgi'r fjender på hans ord,
pris vor Herre! Halleluja!

For hver, som tålig døjer kval
og får Guds krans i himlens sal,

∴ giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

Ja, også for vor søster død,
som udfri'r os i legems nød,
lover vi ham! Halleluja!

Mod hver, som virker, hvad Gud vil,
den anden død har tabt sit spil.

∴ Giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

Vi priser Herren al vor tid
og takker ham med al vor flid.
Lov ham evigt! Halleluja!

Med ydmyghed vi tjene ham
og frelseren, Guds søn, Guds lam!

∴ Giv ham ære! ∴

∴ Halleluja! ∴

men det sank desto dybere. Øjnene havde tabt sig, så han næsten ikke kunne se. Denne vinter tilbragte han som eneboer i en grenhytte i klostret Sankt Damiano's have. Bekvommeligheder var der ikke mange af. Rotter og mus rumsterede i cellen ved nattetid, så han ikke kunne sove. Men det hændte, at man hørte sang dernede fra — det var Frans, der digtede og sang sin »solsang« ud af sit hjertes ukuelige glæde.

Den består af to dele. Første del — vers 1-5 — er en lovsang til Gud som skaberen. Han priser for alt, hvad han har skabt i sin almægt og godhed — for solen i sin stråleglans — for månen med sit blide skær — for stjernernes vældige hær — for vejret, i dets bestandige vekslen efter vort behov, både den forfriskende vind og den grødefulde regn — for det friske

Frans af Assisi

Skt. Damianos' have.
Her digtedes solsangten

og rene *vand* i å og brønd — for *ilden* med sit lys og sine kræfter — og for *jorden* med alt, hvad den bærer af frugt og blomster til glæde og gavn.

Frans ser ud i tilværelsen, nævner alle disse daglige ting med navn og kender det hele — ikke som noget tilfældigt sammenløbet støv eller blindt virkende, lunefulde kræfter — men som Guds værk, udslag af hans visdom, magt og godhed. Ja, han kalder dem *brødre* og *søstre*, han ved sig altså i familie med dem — de er børn af Gud som han selv — tilværelsen er et lykkeligt hjem for alle Guds mange slags børn.

Ikke underligt, at sangen vandt genklang hos vore elever. Naturfagene spiller jo skemamæssigt hovedrollen. I disse timer kigger vi med undren og betagelse ud i solsystemernes store verden og ind i atomernes ikke mindre svimlende »lille« verden, og vi hører om menneskelegemet og dets funktioner og ser ind i en verden af hensigtsmæssighed, af samarbejde, af finhed, af chokerende genialitet — og alt dette er jo langt større, rigere og finere, end Frans og hans tid kunne ane. Og vi gør det på en ganske bestemt baggrund, ikke en fiks idé, men selve virkelighedens: det er Guds skaberværk. Og et ønske og en bøn bor i dem, der underviser og tager eleverne ved hånden for at vise dem det: at sindene kunne blive stemt til lovsang — hvor er Gud dog stor og rig og god! — Ja, et ønske og en bøn om i og med undervisningen at synge Gud en »solsang!«

Solsang? Tidligere og nuværende elever! Selvfølgelig ved jeg godt om sukke, sved og tårer, alt hvad det koster at komme ind i »Sankt Damianos have«! Men alligevel — da I først var derinde, fortrød I det ikke. Ikke sandt, siddende på en ganske gemen træstol ved et yderst hverdagsagtigt skolebord var det nu alligevel engang imellem, ja ikke så sjædent, at det piplede inde i sindet med »solsang«, fordi I skimtede Gud, hans vælde, godhed, kærlighed og følte trang til at føje nye vers til Frans' solsang, både om broder skelet, søster hjerte, broder nervesystem og søster hypofyse — mange, mange nye vers.

Digte videre på solsangen — det gjorde forresten Frans selv. Oprindeligt sluttede den med vers 5 (og 8). Men et års tid efter måtte han føje noget til. I det år havde han været borte; det var stadig galt med øjnene og hans venner havde tvunget ham til at rejse til læger. Og nu var han hjemme igen i sit kære Assisi. Men til sin bedrøvelse hørte han om ufred i byen, to øvrighedspersoner var uvenner og hele byen i oprør. Hvad gjorde Frans, den svage, fattige og blinde Frans? Kaldte de stridende parter sammen, bad sine venner synge sin »solsang« og føjede nu et vers til (v. 6), hvori Gud prises for sit ord ved og om vor Herre Jesus Kristus — det ord, der, fordi det er ordet om *Guds tilgivelse* af vore synder, formår at smelte stridende og hårde sind, så de tilgiver og slutter fred — ja, og formår at bære et menneske i lidelsen, fordi det er *håbets ord*.

Nogle dage efter bad Frans lægen om ren besked vedrørende sin sygdom. »Med Guds hjælp kan det godt blive bedre«, lød lægens ord. Men Frans var utilfreds med det undvigende svar. »Sig sandheden!« Og lægen svarede: »Vel, jeg mener, at du kan leve til sidst i september eller begyndelsen af oktober«. Da rakte Frans sine svage arme opad og sagde med glæde: »Så vær da velkommen, søster død!« Derefter skikkede han bud efter to af sine nærmeste venner og bad dem synge »solsangen« endnu en gang for ham — og da de var færdige, fortsatte Frans, idet han digtede endnu en strofe (v. 7), hvori han lovpriste Gud, fordi han ved Jesu opstandelse har *brudt dødens brod* og derved optaget døden i »familien« som søster død, som har fået den tjeneste betroet at udfri os af vore legemlige lidelser, og fordi den derfor ikke skal føre til »den anden død«, fortabelsen, for den, der har lagt sit liv i Guds hånd.

Og se, disse to vers måtte jo med, skrevet som de er ud fra erkendelsen af, at tilværelsen slet ikke er så harmonisk, som de første fem vers lod formode — at der er noget, der gør den disharmonisk og bevirker, at sandheden om tilværelsen ikke er udtømt med talen om Gud som skaberen — fire slemme fak-

torer, som er ude efter at spolere »familielivet«, livet med Faderen og forholdet mellem børnene — fire onde magter, som ikke lader sig bortforklare eller glemme, som vi ikke magter, men ligger under for til vor timelige og evige ulykke, om vi er overladt til os selv: synd, lidelse, død og fortabelse.

Men Gud ske tak! Han har grebet ind over for de onde magter — i Jesus Kristus — og dermed fuldbragt et værk, som er langt, langt større, rigere og forunderligere end skaberværket derude i naturen — *frelsen*, kalder Ny Testamente det, det, som skete langfredag og påskemorgen.

Til den fulde »solsang« til Guds pris hører altså også alt dette med Jesus Kristus, ja først og fremmest —, fordi han er den »soles sol fra Bethlehem«. I virkeligheden er det sådan, at kun den, der kan istemme lovsangen for frelsen i Jesus Kristus, kan tage tonerne i v. 1-5 — for med hvilken ret har vi skyldnere lov til at kalde Gud fader uden netop for Jesu skyld? Og hvorledes leve med frimodighed og med Guds skaberværk om ikke i tro på Jesus Kristus? Hvergang vi havde begyndt at synge Gud vor lovsang for hans vidunderlige skaberværk, ville vi nemlig mærke noget slå os på munden og lukke den: du glemmer synden, lidelsen, døden, fortabelsen! Vort hjerte kan kun ånde frit og vor mund synge rent på skabelsens »solsang« i forvisningen om, at Gud i Jesu Kristus har underlagt sig de onde magter.

Derfor er det, at vi i den danske folkehøjskole må have ordet om Jesus Kristus med i vort daglige arbejde, ikke bare antydningvis, men bevidst og paa timeplanen. Vi ville kun få den halve sandhed om tilværelsen med, om vi nøjedes med at tale om Gud som skaberen — vi ville kun synge Gud en halv og give ham den halve ære — ja, og vi ville snyde vore elever fra det, der alene kan leves et frimodigt menneskeliv på, og fra det dybeste og stærkeste motiv til at gå ud i hverdagen og *tjene Gud og næsten med ydmyghed* og glæde, som meningen med vort liv dog er.

K. Robert Hansen.

FRA SKOLEN

Underligt at skulle tage imod nyt elevhold ved kyndelmissetid, midt i vinterens hjerte! Men sådan måtte vi jo. Søndag d. 1. febr. rykkede de nye elever ind — frimodigt kaldte vi det straks vort *forårshold* — på forventet efterbevilling af sol, varme og forår.

Og vi er glade for vore 98 forårsbebudere — de er „næsten“ lige så rare og søde og arbejdsivrige som I, der rejste! Men nem er den første måned som bekendt ikke, inden man vænner sig til det uvante, at skulle „sidde den af“ så mange timer af døgnet og så al den megen lærdom, som kan gøre sin modtager — om ikke „rasende“ (som

Paulus beskyldtes for at være) — så lidt modløs. Men det går jo over. I, der rejser, burde egentlig skrive et brev hver til jeres efterfølger på skolebænken og værelset og fortælle, at — det overleves — næsten altid — ja, mere end overleves! Det vil også ske denne gang — nu klemmer vi bare på, og ind imellem holder vi „fødselsdagsfest“ og hyggeaftner.

Det offentlige velkomstmøde fastelavns mandag havde samlet mange mennesker, og vi fik en god aften ud af det. Sognepræst Poul Nedergaard, Matthæuskirken, København, havde som emne „Jesus og de syge“ og både talte og fortalte med sine egne erfaringer fra et 5-måneders yderst alvorligt hospitalsophold som baggrund. Ved kaffebordet havde fabrikant Vald. Olsen og gdr. Peter Larsen ordet for at byde eleverne velkomne henholdsvis på bestyrelsens og sognets vegne.

Gerda Johansen

Frk. Belusa (nu Blegdamshosp., Kbh.) er som undervisningsassistent blevet afløst af frk. Gerda Johansen (sidst Holbæk Centralsygehus). Vi byder frk. J. hjertelig velkommen og beklager allerede dybt, at det gode samarbejde kun skal vare 5 måneder — Arhus kalder!

K. R. H.

SOMMERFERIE I NORGE

Allerede nu i vinterens hjerte går vi vel med sommerferieplaner. Her er en mulighed. KFUM og K i Nordvestsjælland arrangerer en ferierejse til Norge 15.—22. juli med fast tilholdssted paa Grenlands ungdomsskole og udflugter i Telemarken: Prisen bliver 335 kr. (fra Holbæk). Program fås på Fårevejle Højskole.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

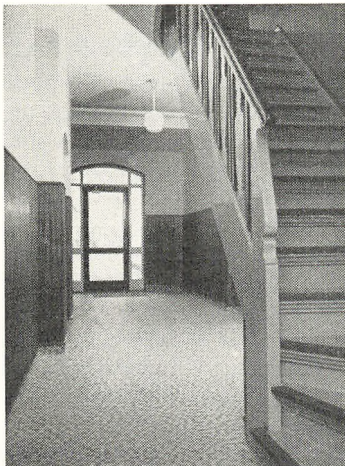
bliver onsdag den 18. marts. Skuespiller ved Det kongelige Teater Poul Kern vil læse Grundtvigs „Påskeliljen“, og Nykøbing kirkes udvidede kor under kordegn H. C. Larsens ledelse og højskolens elevkor vil synge. Aftenens indhold skulle være med til at berede os til påske. Alle er velkomne. Måske bliver vi — mod sædvane — nødt til at tage entré.

DET VARER IKKE LÆNGE —

inden elevforeningens bestyrelse mødes og hjælper os med tilrettelæggelsen af sommerens elevmøde. Jeg gætter på, at vi når frem til søndag d. 7. juni som den bedste dato. Sæt allerede nu et kryds i kalenderen og prøv at lægge sagerne sådan, at De kan være med til elevmøde i år!

VORES HOVEDINDGANG

har som bekendt længe trængt til en „omgang“. Ingen kunne finde den simpelthen. Kom man som fremmed ind i gården — hvor skulle man hen? De fleste stilede mod køkkenet og for som forvildede rundt i disse regioner. Og fandt man endelig hen i hjørnet, hvor man egentlig skulle ind, mødte der en et alt andet en skønt syn. Men nu er der så endelig sket en forandring. Ikke at alle ønsker har kunnet opfyldes — „hall'en“ skulle jo have været meget større, og trappen er mindst talte noget upompøs. Vi har prøvet os frem, hvordan der kunne rådes bod derpå, men brandvæsenet ville også have et ord med at sige: døren ud bagtil skulle holdes fri. Men nu er der gjort, synes vi, hvad der kan gøres: indgangen er udvidet, der er kommet nye døre, to smukke lamper flankerer, væggene er beklædt med mahognipaneler, gulvet med mosaik, dørene både til gymnastiksal, badeanstalt, spisesal og H er fornyede, noget af det vredne er taget af trappen, som yderligere er belagt med vinyl. Det tager sig helt godt ud. En tilfredsstillelse for os, der har haft vore spekulationer dermed, var det, at en ven af skolen, udbød, da han kom til et offentligt møde: „Nu kan vi da også se, at vi er velkomne“.

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS, ARHUS,

har møde paa KFUM, Klosterg. 37, onsdag 4. marts. Forst. Jef Tange, Rønde Højskole, taler: „Fred er ej det bedste“. Derefter underholdning.

ØSTVENSYSSELS HØJSKOLEKREDS

samles i Hjallerup missionshus lørdag 14. marts m. forst. Chr. David-
sen, Horne Højskole, som taler. Emne: „Mange folk — få menne-
sker“.

DET LILLE INTERVIEW

„Hvordan har De det, Mikkel?“

„Å, jo — tak, sådan da!“

„De trækker på det — er der noget i vejen?“

„Ja, der er — men forstyr mig ikke! jeg er ved at skrive en roman“.

„Hvor interessant! Tør vi spørge, hvor langt De er kommet“.

„Til titlen. Den skal hedde „Borte med posten“.

„Det lyder originalt. Må vi udfrutte lidt mere — hvad er det, De tænker på, som er blevet borte med posten?“

„Lad ikke så uvidende — giroblanketterne naturligvis! De udsendes i september og var ventet tilbage senest november — hvor er de? Kan De sige mig det? Men jeg må trænge til bunds i mysteriet. Mit følsomme sind er i spændt forventning — kreditorerne også“.

„Bliver det en stor bog?“

„Ja, som en mursten“.

Nye bøger fra De unges Forlag

Svend Rehling: Udvalgte digte. 61 s., 750 kr.

Et godt udvalg af Rehlings bedste digte. Ikke kling-klang og tågetale, men sjæleføde — godt at læse og vende tilbage til — godt at give bort, når der skal foræres noget, som virkelig siger noget.
Peter Hansen Skovmøes: Familien på Svengård.

159 s., 10,50 kr.

En interessant familieroman om en lidt stejl far og en forstående mor, hvis skæbne vi får lov til at følge i forholdet til deres børn.
En god bog.

Inge Hofmann-Bang: Peberroden og andre rids. 125 s., 8,75 kr.

Skildringer, fortællinger, digte — altsammen præget af dygtig fortællekunst, medfølelse med ulykkeligt stillede mennesker og fin humor. En fin bog.

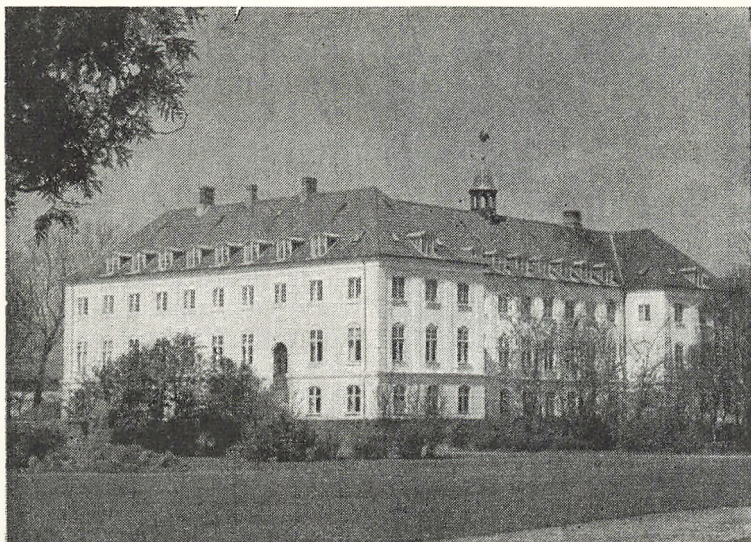
Bo Ivar Nielsson: I stadens skygge. 222 s., 14,50 kr.

Denne velskrevne roman, som forfatteren Erik Bertelsen har oversat fra svensk, behandler — idet vi følger Kerstin på Pilegården i hendes ægteskab med bymennesket Sune — det problem og de personlige kampe, der opstår, hvor en gammel slægtsgård må vige for den fremtrængende storby.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening.

Formand: *Aage H. Lund.* - Redaktør: *K. Robert Hansen*

Holbæk Amtstidendes Bogtrykkeri

Sølvsnoeren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

Marts 1959

Nr. 3

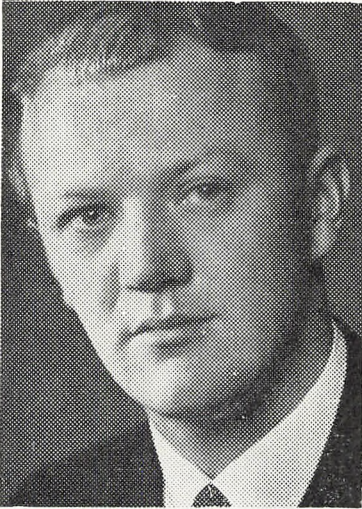
Gå da frit enhver til sit . . .

Af sognepræst Tage Morsing, Fårevejle.

Vi har i øjeblikket her i præstegården vore stuer fyldt med skulpturer af mennesker. En kunstners værk. Hans følsomme fingre har dannet dem i ler, han har skabt dem, så man næsten synes, at de lever. De er vel ikke skabt i hans eget billede, andre har stået model til dem, og bag ved hvert kunstværk fornemmer man noget af livet hos det menneske, der stod model. Og alligevel fornemmer man også kunstneren selv, noget af hans eget billede, hans personlighed, hans sjæl, noget af dette: i sit eget billede skabte han dem!

I disse dage føler vi det som en stor rigdom at gå blandt disse »mennesker«. Det er næsten med smerte, at vi tænker på, at vi skal skilles fra dem igen. Bare vi selv skulle beholde dem, siger børnene.

Men hvor mere smerteligt er det ikke at skulle skilles fra

Sognepræst Tage Morsing

rigtige, levende mennesker. Det skal vi til at lære nu, hvor alting tyder på, at vi om kort tid rykker vore teltpæle op og flytter til en præstegerning i Viborg.

Nu er det ikke menigheden som sådan, jeg vil tage afsked med her; men det er dog en del af den, en ikke uvæsentlig del, nemlig den, som Fårevejle Højskole og dens elever betyder. Det er et privilegium for en menighed og dens præst at have en højskole liggende i sognet. Det har for mig været af uvurderlig betydning, ikke blot om søndagen, hvor de unge fra højskolen altid var med

til at gøre gudstjenesten festlig, men også om lørdagen. Hvad betyder det ikke for en præst at vide, at han om søndagen har en flok unge som tilhørere. Det kan ikke komme ud af hans tanker, når han forbereder sig. Det er hele tiden med som selve den moderne tid, i hvilken evangeliet skal forkyndes. Her sidder de jo, disse moderne unge, og det er nu dem, der også på søndag skal høre evangeliet.

Tak skal I have, allesammen, både I, der nu er på skolen, og I, der i årenes løb har været der! Tak, fordi I har været med til at holde præsten fast ved dette virkelige liv, som det leves af jer og os!

Og nu bryder man selv op fra alt dette. Det er svært! Det er svært at sige farvel! Jeg har et par gange oplevet det så stærkt, så det næsten blev en forberedelse til det sidste farvel. Så stærkt er det vel ikke denne gang. Alligevel er nogle ord af Paulus faldet mig i tankerne, nogle afskedsord. Han er på vej til Jerusalem fra Grækenland, men standser op i Milet på Lilleasiens kyst og sender bud efter de ældste fra Efesus for at tage endelig afsked med dem. Han er overbevist om, at det er sidste gang, han ser dem. Efter nogle gode formaningsord slutter han med at befale dem Gud i vold: »Så overgiver jeg jer nu til Gud og hans nådes ord!«

Lad det også være vores afskedshilsen indbyrdes, alle vi, der har været fælles om gudstjenesten i Fårevejle kirke, at vi overgiver hinanden til Gud og hans nådes ord. Det har vi gjort ved hver eneste gudstjeneste, og andet har der egentlig ikke

været tale om; men så meget har der også *hver gang* været tale om.

Om vi blot er gået fra hinanden for at mødes næste søndag, eller vi er skiltes for kun at mødes en enkelt gang ved et elevmøde f. eks., så har gudstjenesten været udsendelsesstedet, det sted, hvor vi giver os Gud i vold med alt vort, så vi virkelig kan få frimodighed til at leve det liv, som blev os betroet.

Gå da frit
enhver til sit
og stole på Guds nåde,
da får vi lyst og lykke til
at gøre gavn, som Gud det vil
på allerbedste måde.

Tage Morsing.

Skolens formand 70

Den 21. marts fyldte pastor Chr. Bartholdy 70 år. Der er i den anledning i så at sige alle landets aviser skrevet så gode, rigtige og rammende ting, som pastor Bartholdy både som menneske, præst, forfatter og Indre Missions formand, at vi her i vores lille blad slet ikke tør forsøge os. Vi skal her blot ud af et oprigtigt hjerte og så kærligt, som det er os muligt, udtale vor taknemmelighed, fordi Fårevejle Højskole har fået det privilegium nu på ottende år at måtte have pastor B. til formand og dermed at have fået lejlighed til at lære ham at kende også indendørs — det er simpelthen festdage, når pastor B. er på besøg og står på vor talerstol eller præsiderer ved bestyrelsens møder.

For en klar og aldrig svigtende forståelse for højskolens gerning og dens (også vore personlige) problemer, for en hjertelig medglæde, når det går os vel, for rette ord i rette tid, for forbøn, for — ja, fordi De er den, De er, og vi må have del i Dem — siger vi både en oprigtig tak og et: Vi holder af Dem, pastor Bartholdy! vi siger Gud tak for Dem. Guds fred til fremdeles at stride Deres strid med mod!

C. Bartholdy

Og skulle der endnu være nogle gamle eller nuværende elever, som ikke helt er klar over, hvad der gemmer sig bag navnet C. B.

og bag vor taknemmelighed — så und jer lige den glæde og oplevelse at læse hans erindringsbog „Ved vejs ende“, som nu — ikke sært — er kommet i 5. oplag (15.000 ekspl.). Fornøjeligere og — for at bruge C. B.s eget udtryk om en anden bog (se omst.) — i dybeste forstand mere trosstærkende læsning skal man lede længe efter.

KRH

Fra skolen

Så er en måned gået igen — med meget arbejde og ak! med noget, som lagde en dæmper på det: megen influenza. På et vist tidspunkt var 20 elever og 1 lærerinde sengeliggende, og flere af os var slemt blegnæbbede, men holdt skansen. Men nu er epidemien heldigvis på retur, og de tomme stole i skolestuerne begynder at fyldes igen.

„Når vinteren rinder i grøft og i grav“

Forårssolen og tanken på påskeferien arbejder godt sammen på nedkæmpelsen af den ubehagelige sygdom.

Desværre måtte vi i sidste øjeblik aflyse festaftenen med Pouel Kern. Influenzaen på Det kgl Teater og Fårevejle Højskole bar i forening skylden.

En ven af os, kyrkoherde Frej Fernström fra Pojo i Finland, er p. t. vor gæst. Han har glædet os — og en række andre skoler i landet — med foredrag om „Finland efter 1917“ og „Finlands kirkeliv“.

Og så kan vi iøvrigt meddele alle de læsere af vort blad, som endnu ikke har holdt sølvbryllup, at de har noget at glæde sig til. Det véd vi af erfaring, idet vi d. 14. marts sammen med vore børn, vor familie og en kreds af venner fik lov at holde denne gode takkefest for 25 lykkelige år ved hinandens side. Ikke mindst bidrog vore elever og medarbejdere til at gøre dagen til et lyst minde for os —

både med deres morgensang og en festlig ceremoni ved morgenbordet med overrækkelse af en både stor, smuk og nyttig gave til vort hjem.

MK og KRH

Fårevejle Højskole's forårskursus 1959

1. Almlund, Annie J. M., Karrebæksminde.
2. Andersen, Annalise Juul, Tanderupkjær.
3. Andersen, Birthe, Silkeborg.
4. — Ellen Margr. G., Hedehusene.
5. Andersen, Lilly, Esbjerg.
6. — Poula Fisker, Østbirk.
7. Andreasen, Birte, Havdrup.
8. Bach, Herdis, Fredericia.
9. Bendtsen, Ruth Torp, Vipperød.
10. Berring, Marianne, Virum.
11. Brinck-Jensen, Anna, Munkebjergby.
12. Christensen, Edel, Dianalund.
13. Dalsgaard, Inger, Hem.
14. Danielsen, Jytte, Gelstrup pr. Bråde.
15. Dybing, Birgit, Vindinge, Roskilde.
16. Ejbye, Lilian, Vanløse.
17. Espersen, Lise, Slangerup.
18. Feldhaus, Traute, Flensborg.
19. Gade, Helga, Ø. Hassing.
20. Gandrup, Bodil, Vesterlund.
21. Graff, Jytte, Ballen, Samsø.
22. Hansen, Anna Grethe, Marstal.
23. Hansen, Britta, Bindeballe.
24. — Clara Dupont, Åbenrå.
25. — Jane, Helsingør.
26. — Karen Steen, Skævinge.
27. Hansen, Kathrine, Herning.
28. Haulrik, Karen, Hvam.
29. Ibsen, Inge Bentsen, Aulum.
30. Ingvorsen, Else, Hasle, Bornholm.
31. Iversen, Dora, Bording.
32. Jacobsen, Inga, Vind.
33. — Inge-Lise Neergaard, Aarhus.
34. Jacobsen, Vera, Esbjerg.
35. Jakobsen, Ellen, Bindslev.
36. Jensen, Ester Margr., Rødding.
37. Jensen, Grethe Buch, Kbh. F.
38. — Inge-Lise, Horsens.
39. — Inger, Lemvig.
40. — Lise, Holte.
41. Jessen, Inge Lise, Slagelse.
42. Johannesen, Anna, Skåle, Færøerne.
43. Jørgensen, Bente, Haurdal.
44. Knudsen, Grethe, Søhus, Fyn.
45. — Solveig D., Ørum Sdl.
46. Kristensen, Annie, Svallerup.
47. — Dorit, Kbh.-Brh.
48. — Gerda, Nykøbing Mors.
49. — Vera Hofmand, Sørvad.
50. Kristoffersen, Hanne, Nykøbing F.
51. Larsen, Anni, Hvalsø.
52. — Birthe, Vipperød.
53. — Erna Margot, Kbhvn.-Brh.
54. Laursen, Jytte, Hillerød.
55. — Mary, Ikast.
56. Lenz, Grethe, Flensborg.
57. Lind, Bodil, Herning.
58. Lindholm, Inga, Bøvling.
59. Madsen, Anette Hornbæk, Nr. Stenderup.
60. Madsen, Anna Elise, Gentofte.
61. Matthiassen, Lise, Rødvig.
62. Mikkelsen, Vonbjørt Hentze, Skuø, Færøerne.
63. Modell, Lene Kjeld, Korsør.
64. Mogensen, Ulla, Assens.
65. Mortensen, Lisbet, Kbh. F.
66. Møller, Birgit, Esbjerg.
67. — Lilly, Randers.
68. Nielsen, Edith, Niløse.
69. — Hanne Lykke, Fåborg.
70. — Inge Svare, Korsør.
71. — Jytte Løkke, Østled.
72. — Ruth, Ikast.
73. — Tove, Birkholm.
74. — Ulla, Slagelse.

75. Nyegaard, Inger, Thisted.	86. Rejkjær, Kirsten, Skærbæk.
76. Olesen, Sonja Harborg, Karup (Vends.)	87. Ræbild, Birte, Sindal.
77. Olsen, Olice Merete, Snekkersten.	88. Scuito, Ida, Charlottenlund.
78. Olsen, Helene, Føllenslev.	89. Steffensen, Annie, Kastруп.
79. Pedersen, Grete, Fåborg pr. Varde.	90. Stephensen, Hanne, Nymindegab.
80. Pedersen, Grethe Kroer, Århus.	91. Sørensen, Edith, Skive.
81. Pedersen, Gunhild Holmgård, Vind.	92. — Henny Lyngholm, Sunds.
82. Pedersen, Inga Hedegård, Grindsted.	93. Thomsen, Bodil, Farum.
83. Pedersen, Magda, Strøby.	94. — Gitta, Kbh. N.
84. Pilgård, Erna, Halvrimmen.	95. — Irene, Sønderborg.
85. Poulsen, Anna Thomina, Sandvig, Færøerne.	96. Thorndahl, Anna, Brørstrup.
	97. Trojel, Nanna, Kbh. K.
	98. Ushus, Kirsten Bak, Sdr. Onsild.

Fra elevkredsen

KÆRE KAMMERATER!

Fra vinteren 1934—35 og 1935—36 har der i lang tid ingen vandremappe været, og forbindelsen er blevet helt afbrudt. Derfor føler jeg trang til at sætte en ny mappe i gang igen, og jeg opfordrer jer indtrængende om at slutte op omkring den og beder alle om at sende navn og adresse samt 50 øre. Nu er det snart 25 aar siden, vi traf hinanden paa Fårevejle Højskole. Lad os prøve at stå sammen endnu nogle år! Der er mange af jer, som næsten aldrig kommer til elevmøde om sommeren, men skal vi ikke være enige om at møde op til sommer. Og så endnu engang „lige på og hårdt“. Frisk mod, kammerater!

Venlig hilsen

Aage Fredsbjerg,

Ryesgade 64 a, II, Kbh. Ø.

ADRESSEFORANDRINGER

1954: Birgit Lund, f. Kristensen, Ærøgade 8, Århus.

1948—49: Kaj Petersen, KFUM's soldaterhjem, Kirke Værløse pr. Værløse.

1954: Julie Thomsen, Centralsygehuset, Herning.

1954—55: Karen M. Jørgensen, Amtssygehuset, Brædstrup.

1953—54: Elva Lauridsen, f. Larsen, Ægirsgade 20, Kbh. N.

1951—52: Ester Møller Andersen, Stiholmsvej 9¹, Birkerød.

1954—55: Kirsten Jensen, Amtssygehuset, Kalundborg.

1955: Anette Harsting, Skt. Hans Hospital, Roskilde.

1954: Tove H. Nielsen, SSH, Middelfart.

1953: Gerda Nielsen, f. Andersen, Askov Højskole, Vejen.

1954—55: Lydia Schmidt, Sankt Hans Hospital, Roskilde.

- 1957—58: Gerda Knudsen, Jernbanegade 3, Vamdrup.
 1932: Meta Ærbo Jørgensen, Sønderøgaard, Vorbasse.
 1955: Inge Fredensborg, SSH, Nykøbing Sj.
 1956—57: Asta Drejer, Kommunehospitalet, Ålborg.
 1956—57: Inge Jensen, Kommunehospitalet, Århus.
 1955: Birte Bay Jensen, SS, Augustenborg.
 1955: Ingrid Brink, SSH, Middelfart.
 1955: Agnes Balle, SS, Viborg.
 1955: Lis Lundby, Romdrup pr. Klarup st.
 1947: Lilly Sørensen, f. Christensen, Voer, Ørsted.
 1951—52: Hannah Goul, f. Rind, Ø. Kølsen pr. Løgstrup.
 1954—55: Kirsten Thagaard Andersen, f. Olesen, „Aserly“, Rådhusvej 9, Glostrup.
 1955: Lis Lundby, Romdrup pr. Klarup st.
 1955: Margit Eltved, SS, Augustenborg.
 1956—57: Greta Zeilich Jensen, O.A.B.S., Odense.
 1957: Kirsten Larsen, Centralsygehuset, Slagelse.
 1957—58: Bodil Schultz, Centralsygehuset, Svendborg.
 1953—54: Anna Bundgaard, Centralsygehuset, Thisted.
 1955: Else Jensen, Sankt Hans Hospital, Roskilde.
 1955: Lis Poulsen, f. Olsen, Sophus Bauditsvej 41, Charlottenlund.
 1954—55: Karen Winther, Kommunehospitalet, Ålborg.
 1954—55: Jane Friis Larsen, K.F., Dianalund.
 1955: Valborg Hjernø Christensen, Rigshospitalets radiologiske afd., Kbh. Ø.

Nye bøger fra De unges Forlag

Poul Hoffmann: **Kobberslangen**. 268 s., 18,75 kr.

Forf., født 1928, cand. jur. 1952, helligede sig i en årrække kultur- og religionshistoriske studier med særligt henblik på den nære orient og har inden for disse emner udfoldet en forfattervirksomhed, som i høj grad har vakt opmærksomhed også uden for vort lands grænser. „Kobberslangen“ er 3. og sidste bind af hans enestående historiske roman om Moses — et hovedværk inden for nyere religiøs litteratur — ejendommelig, realistisk, æggende og fængslende. „Kobberslangen“ kan udmærket læses alene — men har man læst den, må man i gang med de to første bind „Den brændende tornebusk“ og „Den evige ild“. Så begynd hellere forfra!

Gerhard Fittkau: **Mit 33. år**. 252 s., 14,50 kr.

Pastor C. Bartholdy skriver som forord: „— En præst, som lige har fået embede i Østprøjsen, oplever den tyske hærs sammenbrud og russernes indtog og skændselsgerninger i sin menighed (1944), hvorefter han må tilbringe et år i russisk fangenskab, hvor mere end 50 % af hans landsmænd dør af mangel på føde og under hårdt

slavearbejde. Den katolske præsts bedste ven under denne frygtelige prøvelse er en evangelisk præst, og vi oplever, hvordan de to hjælpes ad med at berede deres døende landsmænd til at møde Gud. — Selvom forf.s katolske tro overalt skinner igennem, gribes man ved at se, hvordan også for ham det egentlige og bærende er troen på den korsfæstede. Kun ved hans kraft formår han at gå usigelige lidelser igennem uden at sløves og miste kærligheden til landsmænd, skønt han sammen med sin protestantiske ven havner blandt sit folks udskud. — En gribende og trosstærkende bog“. Hermed være bogen meget stærkt anbefalet.

Kirsten Bang: *Lars i Østgrønland*. 108 s., 6,50 kr.

En storartet børnebog — som voksne har lige så megen fornøjelse af at læse — om en 12-års drengs dramatiske sommerferietur til Østgrønland. Efter læsningen ved man noget om Grønland.

Axel Hambræus: *Anneli Bjergmandsdatter*. 248 s., 13,50 kr.

Den svenske forfatter har gennem sine tre tidligere romaner vundet sig mange venner i Danmark og vil gennem denne fint fortalte kærlighedshistorie befæste sin position. Omgivelserne er tilstrækkeligt fremmede til at interessere, menneskene, vi møder, lærerige og forholdene skildret på en ægte måde. Man er i godt selskab med A. H.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

bliver torsdag (NB torsdag — ikke som sædv. onsdag) d. 9. april. „Dansk Kirke i Udlandet“s formand, biskop C. W. Noack taler, og landssekretæren, J. o h s. S ø r e n s e n, viser lysbilleder. Aftenen vil således stå i D.K.U.s tegn. Alle er velkomne.

FORBEREDELSE TIL SYGEPELEJEHØJSKOLE

I tilslutning til artiklen i januarnr. vedrørende „almindelige“ højskoler, som giver elever, der måtte ønske det, den undervisning i fysik og kemi (foruden dansk og regning), som er nødvendig for at få et fagligt udbytte af ophold på sygeplejehøjskolerne, kan vi nu meddele, at vi også har fået en aftale med R ø n d e H ø j s k o l e herom.

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

mødes i Hjallerup missionshus lørdag d. 18. april kl. 20. Forstander K. Robert Hansen, Fårevejle Højskole, taler: „I apostlenes spor“ (indtryk og billeder fra en Romafærd). Pakkefest. Kom selv og tag en kammerat med! P. u. v. Tage Sanden.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening.

Formand: *Aage H. Lund*. - Redaktør: *K. Robert Hansen*.

Holbæk Amtstidendes Bogtrykkeri

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

Maj 1959

Nr. 4

De knäppta händerna

Af kyrkoherde *Frej Fernström*,
Pojo, Finland.

Blandt gästerne ved en fest på skolen fornylig var sognepræst Fernström. Da han hørte, at han sad til bords med en familie, der bar på en stor sorg, bad han om ordet og udtalte følgende, som aldrig vil blive glemt af os, der hørte. Vi tror, at det har ærinde også blandt „Sølvsnoren“s læsere, og bringer det på vor vens modersmål, det svenske:

Med dessa rader ville jag nå till någon bedrövad människa, som kanske kan finna tröst av en medmänniskas erfarenhet av Guds kärlek.

Det skedde vintern 1949—1950. I december fick jag en svår hjärnhinneinflammation. Tack vare penicillinet klarade jag mig. Men tidtals såg det ganska kritiskt ut. Det värsta var, att jag samtidigt med min kroppsliga ohälsa kom in i ett tillstånd

av hopplöshet och anfäktelse. Jag tror, att detta tillstånd förhindrade eller i varje fall fördröjde mitt tillfrisknande.

Allting tycktes smulas sönder för mig. Jag såg mitt förtappade tillstånd. Min prästgärning, som tagit sin början tio år tidigare, tycktes mig helt förfelad. Jag hade icke varit, sådan en präst bör vara. Där fanns så många försummelse, så många människor vid vägen, som icke fått tröst, hjälp eller ledning av sin själasörjare. Jag kände, att jag fått mycket av Gud, men att det därför också skulle krävas så mycket av mig igen. Jag stod bävande, nej förkrossad och övergiven inför Honom, som skall döma levande och döda.

Till dessa själsliga plågor kom en ihållande huvudvärk och andra kroppsliga obehag. Ytterligare plågades jag av en stor ångest för min familj. Mina barn var den gången 8 och 5 år. Min hustrus hälsa var mycket vacklande. Huru skulle det gå för dem, då jag dött?

Allt var så mörkt. Alla vägar var stängda.

I detta mitt tillstånd lät jag kalla på en god vän, som var präst. Han skulle komma med tröstens evangelium och med hugsvalelsens sakrament, nattvarden. Tidigare, då jag varit dödssjuk, vilket redan inträffat två gånger, hade nattvarden hjälpt mig till inre ro och trygghet, så att jag kunnat förlita mig på Guds omsorg och kärlek. Denna gång fick jag ingen tröst av Guds ord, och nattvarden, tyckte jag, gick mig spårlost förbi. Natten och mörkret blev än tätare omkring mig. Jag var bortkastad från Guds åsyn. Han hade vänt mig ryggen i stället för att låta sitt ansikte lysa över mig.

Min oro ökade min huvudvärk. Febern steg. Ångesten växte till fullkomlig modlöshet. Jag var en gång för alla ett förbrukat lerkärl, en gång invig till Guds tjänst, men nu ner-sölat, sprucket, förstört, till ingenting nyttigt. Ett förfelat liv skulle ändas med dom och helvete.

I det djupaste mörkret såg jag plötsligt framför mig ett par knäppta händer. De vändes så, att jag kunde se innanför dem. Där såg jag en liten figur, en ömklig liten lilleputt. Han var innesluten i och beskyddad av händerna, de bedjande händerna. Jag vaknade en stund ur min förtvivlans natt. Mitt intresse liksom väcktes. Vems händer var det? Jag såg, att de var väderbitna, knotiga av arbete, ådrade, starka händer. Men jag såg någonting mera än detta. De bar ju märken efter sår. De spikade händerna! Frälsarens händer! Då detta klarnade för mig, såg jag på nytt på den lilla figuren innanför de knäppta Frälsare-händerna. Den ynkliga lilla stackaren var ju ingen annan än jag själv.

Underbara upplevelse! Jag var i all min ynkedom innesluten i Jesu Kristi förbön. Icke förkasted, men älskad! Icke

dömd, men frälst! Då fick mitt sinne frid, en frid, som övergick allt förstånd. Jag vågade utan resonemang lämna allt i Hans händer, som bad för mig. Mitt liv vilade i de starka händerna, i de genomborrade händerna. Hela mitt liv, familjen, prästen, syndaren, den utslocknande livslågan, allt var gömt i Jesu händer.

Så var synen borta. Om jag hade haft en konstnärs gåva, hade jag velat måla den trösterika synen för att aldrig glömma den och för att kunna visa den för andra bedrövade människor. Men fastän jag icke kunnat fästa synen på en duk, kan jag dock se den framför mig lika klart som den gången. Händerna har ännu i dag samma trygghet, samma tröst. Jag tror, att jag fick tillfriskna för att för sorgsna, nedtryckta människor med ord få måla Jesu trygga händer. De är knäppta i bön för dig. »Jag har bett för dig, att din tro icke skal komma på skam«.

Frej Fernström.

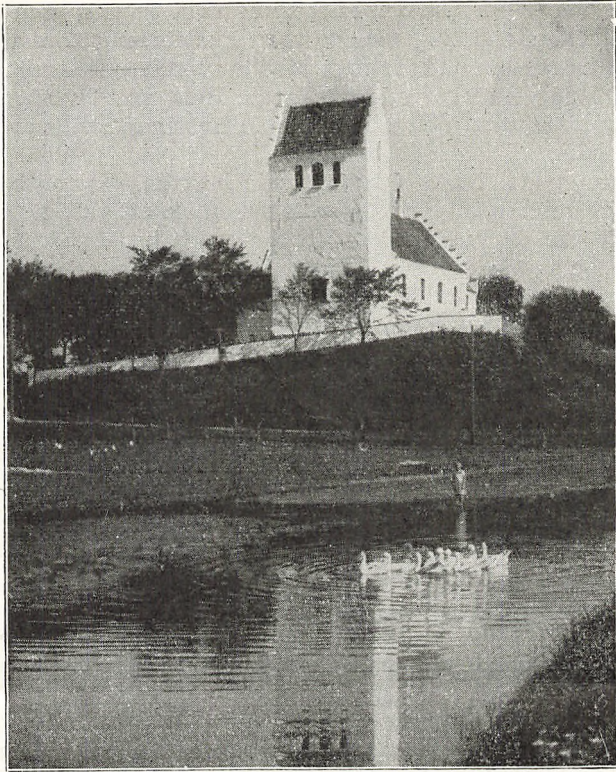
EN GENHILSEN

eller uddrag af en tale, som ikke blev holdt

I sidste nr. bragte vor sognepræst, T a g e M o r s i n g, som nu i disse dage bryder op fra Fårevejle for at forlægge residens og virke til Viborg, os en hilsen, som vi takker for.

Desværre faldt det sådan, at afskedsfesten for pastor Morsings blev berammet til en dag, hvor jeg var optaget andetsteds. Frk. P a d e tog derfor ved den lejlighed ordet og bragte de bortdragende skolens tak for medarbejde både om søndagen i kirken og ikke sjældent om hverdagen i foredragssal og skolestue hos os — en tak, som ikke behøver nogen tilføjelse. Alligevel føler jeg trang til at nedskrive et par linjer af den tale, som jeg i mit stille sind havde tænkt at holde ved festen.

Når man nu er og bliver en „fanatisk“ k i r k e g æ n g e r, altid har gået i kirke, så længe man kan erindre, og ikke kan forestille sig nogen søndag uden kirkegang, fordi hverdagene simpelthen ville miste deres mening uden dette — når man s e l v har haft sin tjeneste i kirken og i ca. 20 år søndag efter søndag har skullet prøve at stå på prædikestolen og forsøge at sige det uudsigelige til andre og nu pludselig skal sidde dernede i skibet og véd, at man vil sidde der som en, der tørster efter at høre, bare høre ordet fra Gud — og når man så tilmed bliver skolemand og har det syn, at k i r k e og h ø j s k o l e hører uløseligt sammen, og gerne vil være med til sammen med medarbejdere at tage sine elever ved hånden og drage dem til kirke og hjælpe dem til at finde deres plads dér, hvor de er

døbt til at høre hjemme — ja, så er det ikke ligegyldigt, hvem tjenesten i den pågældende kirke er betroet, så er man taknemmelig for ved gudstjenesten om søndagen at møde et menneske, som tager sagen alvorligt, hvad den i sandhed er, og som beder over og arbejder med ordene, om de dog kunne blive ordet fra Gud til mennesker, og om hverdagen at møde et menneske med forståelse og kollegaskab. Og det gjorde vi i Tage Morsing.

„Hele Guds råd“, siger apostlen Paulus, skal menighedens hyrder (pastorer) prædike. Det må være enhver præsts bøn og bestræbelse at gøre det. Kan vi det? Det vil vel oftest være sådan, at hver forkynder har en bestemt tone af evangeliet som blev ham betroet, idet den kom til at tone i hans eget hjerte og gjorde ham glad — mens der var andre toner, som for en tid savnedes eller kun hørtes svagt. At evangeliet om Jesus Kristus er det, som kan give og alene kan give et menneske „mod til at leve“, blev din tone, pastor Morsing. Vi vil længe kunne høre dig sige det — og takker.

Skal jeg være ganske ærlig (og det skal man, har du formanet os), vil jeg ikke nægte, at jeg nogle gange i årenes løb har haft en be-

synderlig trang til at tage dig i ørene og sige: „Kan du så ta' og ...“ — men hver gang er det prellet af over for taknemmeligheden over, at du lod dine lidt (for) stærkt udtrykte „meninger“ om dit eller dat blive hjemme og ikke tog dem med på prædikestolen, over for det positive, overfor det, at vi i dig mødtes med et menneske, som var under tugt af ordet selv og derfor sikkert ikke behøvede min, og over for det menneskelige og kammeratlige, som er en dig af Gud betroet gave og opgave.

Min kone og jeg kunne ikke lade være med i går, da vi passerede Viborg på rejse, at stikke næsen inden for i din fremtidige kirke. Pudsigt nok siger kirkebetjenten, der gik med sin kost: „Ja, jeg tror også, at vi får en god præst og medarbejder i pastor Morsing. Selvom det kun er få gange, jeg har talt med ham, er det, som om jeg har kendt ham altid“. Vi kunne ved disse ord ikke andet end genkalde vor egen fornemmelse, da vi for snart 8 år siden — med spænding over for det første møde med ham, der skulle være vor sjælesørger, konfirmere vore to yngste og være så vigtigt et led i virkeliggørelsen af vort syn på højskolens opgave — ringede på Fårevejle præstegårds dør for at hilse på. Da vi gik, syntes vi, at „ham dér“ havde vi da kendt i mange år. Vi sagde Gud tak — og, hvad mere var, fik også siden grund til det. T a k, begge to!

Og så beder vi om, at Gud vil sende os en anden præst, der ligesom den „gamle“ også forstår os herude på højskolen.

K. Robert Hansen.

Fra skolen

Atter er en måned gået — af den kostbare tid. Influenzaen fik ende — vi arbejder og prøver at indhente det forsømte.

Også i de forløbne uger har vi haft nogle besøg. Biskop C. W. Noack var hovedtaleren ved vort sidste offentlige møde og fortalte D.K.U.s historie. Landssekretær for Københavns Kirkesag, pa-

stor N. Storebjerg, har været her for sidste gang og fortalt det spændende og alvorlige og glædelige kapitel af Danmarks kirkehistorie, der hedder Københavns kirkesag og vist filmen „Vi mødes mandag aften“ — sidste gang, ikke fordi vi nu er træt af ham, men fordi han er udnævnt til sognepræst for Seest og Hjarup menigheder. Ledende sundhedsplejerske, frk. Else Mortensen, mødrehjælpsleder, frk. Maja Larsen og beskæftigelsesterapeut, frk. Inger Gudmann Carlsen har i foredrag orienteret vore elever henholdsvis i sundhedspleje, mødrehjælpsinstitutionen og beskæftigelsesterapi — foruden at pastor Morsing har holdt „afskedsforelæsning“ om Jakob Knudsen.

Med omordningen af vore kursustider er vore lærere desværre blevet afskåret fra at deltage i de ellers så gode årsmøder i april for I.M.s ungdomsskoler — så forst. og vor mor har været ene om at repræsentere F.H. på et udmærket årsmøde på Nr. Nissum Højskole.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

bliver onsdag d. 13. maj. Kl. 16 vil generalsekretær for D.M.S. Erik Petersen tale og vise lysbilleder fra missionshospitalet på Ndolage i Tangayika, og kl. 19,30 taler tidligere oversygeplejerske ved tuberkulosehospitalet i Arogyavaram, Indien, Ellen Lund.

I.M.s EFTERSKOLE PÅ SJÆLLAND

Der arbejdes nu med kraft på at rejse en Indre Missions efterskole her på Sjælland. Tanken har vundet tilslutning overalt. Hvorfor skal de også alle ligge i Jylland? Her på F.H. har vi følt et særligt ansvar i denne sag, idet skolen her tidligere har rummet efterskole tillige og stadig modtager forespørgsler i den henseende. Forst. er gået ind på foreløbigt at fungere som formand for arbejdsudvalget. Ti forskellige forslag og tilbud fra kommuner og private om at skænke grund m. m. ligger på vort bord. Det bliver spændende at se, hvilket der bliver foretrukket.

Fra elevkredsen

ADRESSEFORANDRINGER

1954—55: Ruth Anker, Kolonien Filadelfia, Dianalund.

1955: Else Andersen, f. Nielsen, Gerdsvvej 2, Dragør.

1957—58: Eva Janensky, Bud. Berghs Hospital, København V.

1953—54: Margit Grøntved, Stracathro Hospital, Brechin Angus, Scotland.

1951—52: Andrea Thomsen, Udbyhøjvej 11, Randers.

1951—52: Anna Jensen, Mærsk Andersensvej 22, Randers.

1956—57: Kæty Christensen, Kolonien Filadelfia, Dianalund.

1956—57: Kirsten Rasmussen, Kolonien Filadelfia, Dianalund.

- 1957—58: Inger Pedersen, Vejrum „Tolsgård“, pr. Holstebro.
 1954: Elna Larsen, Vihøj, Roslev.
 1953—54: Kirsten Sørensen, f. Andersen, Trekronervej 9, Viborg.
 1951—52: Sara Larsen, f. Elmegård Jensen, „Egebjerggård“, Søndersted.
 1953: Gerda Obel, f. Bach, Plejehjemmet „Hvide Hus“, Gl. Bane­gårdsvej 33, Middelfart.
 1954: Karen E. Nørkjær, f. Nielsen, Gl. Strandvej 110, Humlebæk.
 1953: Karen Margr. Bækgaard, Mariendalsvej 41, København F.
 1955—56: Ruth Jensen, Skt. Lukasstiftelsen, Hellerup.
 1952: Inger Merete Kaas, Mantziusvej 12a, Hellerup.
 1956—57: Lis Drøhse, Amtssygehuset, Slagelse.
 1957: Eva Jensen, Amtssygehuset, Slagelse.
 1957—58: Bodil Schultz, Nakkebølle Sanatorium, Fåborg.
 1957—58: Jytte Østerlund, c/o tømrerm. Weber, Holbæk.
 1957—58: Else Marie Larsen, Sygehuset, Rudkøbing.
 1953—54: Gerda Aislev, f. Husmann, Saltholmvej 6, København S.
 1954—55: Else Jensen, Amtssygehuset, Næstved.
 1953: Karen Lise Jensen, Centralsygehuset, Holbæk.
 1917: Bertha Nielsen, Jespervej 48, Hillerød.
 1957—58: Birgit Jørgensen, Diakonissestiftelsen, København F.
 1939—40: Stella Enevoldsen, Kalundborgvej 15, Holbæk.
 1956—57: Merete Faurholdt Christensen, Evangelische Heimvolk­hochschule, Damhof-Ratzeburg, Tyskland.
 1954—55: Yelva Svendsen, f. Toft, Røjle Mejeri, Røjle.

ELEV- OG SOMMERMØDET

bliver, som før omtalt, lørdag d. 6. og søndag d. 7. juni. Som hoved­taler kommer skoleinspektør Blom Salmonsens, Århus. Nær­mere program i næste nr.

ÅRHUS HØJSKOLEKREDS

mødes på KFUM, Klosterg. 37, onsdag d. 6. maj kl. 20. Forstander K. Robert Hansen, Fårevejle, taler. P. u. v. J. Ganer.

ØSTVENDSYSSELS HØJSKOLEKREDS

samles lørdag d. 23. maj kl. 20 i Hjallerup missionshus. Taler: For­stander P. H. Lauritsen, Hoptrup Højskole og Efterskole.

P. u. v. T. Sanden.

BRYLLUP

Kirsten Vesterby (1956) viedes d. 11. april i Sct. Mikkels kirke, Slagelse, til fenrik B. T. Clausen, Roskilde. Vi hilser og ønsker hjerte­teligt til lykke.

ELEVFORENINGENS BESTYRELSE

samles på skolen lørdag d. 9. maj for at lægge råd op om elev- og sommermødet.

Vor mor

Det korte interview

„Hvor er det dog længe siden, fru Hansen, vi har talt med Dem og bragt Deres billede i vort blad! — Hvordan har De det egentlig?“

„Jo, tak! Jeg skulle nødigt klage — jeg har jo min mand, og ham ka' jæ li“, svarer fruhen på sit fynske mål, „og hvad kan jeg så ønske mig mer'?“

„Er det sidste, De sagde der, nu ikke lidt stærkt sagt? Har De slet ingen ønsker ud over det?“

„Næ, hvad skulle det være? Jeg har jo også fire børn og så Lasse“.

„Fru Hansen, jeg kan se på Dem, at der alligevel er noget, De savner. Tal kun åbent og ærligt til mig! De véd, at journalister er diskrete folk.“

Da brast det for den ellers så tapre fru Hansen. „Jo, når De endelig vil vide det, så har jeg en stor bekymring: fra 1. maj får vi ingen mad, og vi vil langsomt, men sikkert blive kvalt i støv“.

„Skrækkeligt, fru Hansen! men sig mig, hvordan kan det gå til?“ spørger vi deltagende.

Men fruhen fortsætter blot sin skildring af de bedrøvelige fremtidsudsigter: „Det gør ikke så meget med mig, for jeg har jo min mand, mine fire børn og så Lasse — men eleverne, hr. journalist, de arme unger, der er betroet i vor varetægt af godtroende forældre — at skulle se dem skrumpede ind! og lærerinderne, de, som underviser i hygiejne, at skulle se dem forsvinde i det bare sk ... urenlighed!“

„De må forklare Dem, fru Hansen, denne tragedie må afværges — mellem os sagt, hvad er der i vejen? Betro Dem kun til mig. Diskretion loves og fordres“.

„O, nej, o nej“, lyder svaret, „råb det kun ud til Deres tusinder af læsere og forhåbentligt betalende abonnenter: vi mangler fra 1. maj en kokkepige og to stuepiger!“

K r o b.

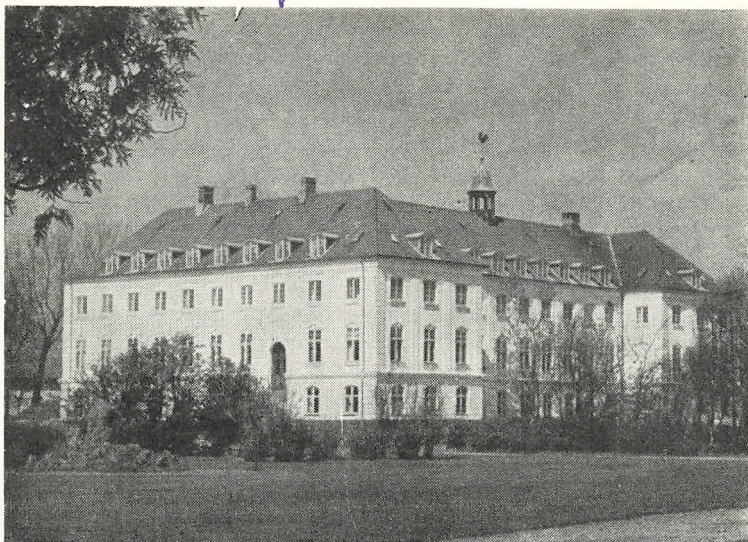
„Uselvskhed er det bedste,
man kan ønske — for sin næste.“

K u m b e l.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening.

Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen.

Holbæk Amtstidendes Bogtrykkeri

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

Juni 1959

Nr. 5

TJENERNE SKIFTER

— *Herren er den samme*

Sådan lød ordene ved mødet, Fårevejle Højskoles bestyrelse afholdt forleden. Ja, *tjenerne skifter*. Også hos os er der sket tjenerskifte. Som alle, der blot følger en lille smule med i dansk kirkeliv, véd, har »Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark« skiftet formand. Pastor C. Bartholdy, som har haft posten, har nu med sit fyldte 70. år og efter et kvart århundredes tjeneste trukket sig tilbage fra denne betydningsfulde og krævende stilling. Med fasthed og kærlighed, med dyb teologisk indsigt og vid kirkelig og kulturel horisont har C. B. tjent den danske kirke på en sådan måde, at den ikke vil blive glemt, når Danmarks kirkehistorie i det 20. århundrede skal skrives. Det har berørt os alle dybt, at Christian Bartholdy er trådt tilbage. Vi kunne et øjeblik fristes til at synes, at vi nu var »faderløse«. Men sådan noget må vi selvfølgelig hverken tænke eller sige. Hvor betydningsfuldt det nemlig

end er, hvem tjenerne er — tjenerne er trods alt dog kun tjenerne. De skifter, men *Herren er den samme*. Men savne tjenerne må vi da nok — det er kun udtryk for vor taknemmelighed.

Fårevejle Højskole er direkte berørt af dette formandsskifte, idet pastor Bartholdy som bekendt også var formand for skolens bestyrelse. Vi har før (i anledning af 70-årsdagen) skrevet om pastor B. som formand — om de festlige timer, han gav os, når han besøgte os — om den oplevelse, det har været at lære ham at kende på nært hold — om hans kærlighed til vor skole og forståelse for og leven med i dens problemer. Nu er der kun ét tilbage: at sige ham *tak*, en stor og varm tak for de forløbne 8 år. Det være hermed gjort!

Til ny formand i »Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark« er som bekendt valgt provst *L. P. Jensen*, Græsted — et godt valg, en mand, som vi ser op til og holder af. Og til formand for Fårevejle Højskoles bestyrelse valgtes provst *C. P. Agger*, Halsted, som har siddet i bestyrelsen i samme åremål som pastor Bartholdy og hele tiden vist sig som skolens interesserede og indsigtfulde medarbejder og forstående ver. Vi byder vor nye formand et hjerteligt *velkommen* til posten og håber at måtte se ham blandt os rigtig tit i den kommende tid.

Ved pastor Bartholdys afgang blev en bestyrelsespost ledig hos os. Den er blevet udfyldt på en god og nyttig måde, idet proprietær *Erik Møller*, Ulriksdal, er indvalgt. Ogsaa proprietær Møller giver vi hermed et varmt håndslag til velkomst.

Tjenerne skifter. Både med vemod og glæde konstaterer vi det — med vemod, fordi det betyder afsked med nogle, som tjente vel — med glæde, fordi der er nye, der vil gå ind i tjenerne.

— — —

Pastor Chr. Bartholdy har sendt os følgende afskedsord:

Et ord, der gjorde indtryk

Mange kender sikkert til det, at et ord — uden at man kan forklare det — bliver siddende i ens hukommelse. Det har haft ærinde til en. Jeg tror, Gud har noget med det at gøre.

Sådan gik det mig på min 60-års fødselsdag. Ved en middag om aftenen holdt seminarielærer Lambertsen en tale for mig, hvori han sagde bl. a.: „Når man er 60, så er man ved at blive idiot; men man véd det selv. Men når man er 70, så er man idiot, men man véd det ikke selv“.

Nu har jeg altid været en stor ven af 70-års grænsen. Det er kun sjældne tilfælde, at nogen kan præstere virkeligt arbejde i den alder. De sjældne undtagelser kender vi alle: Churchill og Adenauer osv.

Men reglen er, at den 70-årige tit ganske vist selv synes, han kan godt fortsætte; men i virkeligheden udretter han kun lidt, går og nusser. Derfor har vi nu gennemført 70-års grænsen for vore indremissionærer, og jeg syntes, det kunne være passende, at jeg fulgte trop.

Fårevejle Højskoles bestyrelse blev jeg puttet ind i, da skolen skulle omdannes — meget imod min vilje, da det egentlig aldrig har moret mig at sidde i bestyrelser, dog måske undtagen Indre Missions — og det blev forsikret mig, at det blot skulle være noget midlertidigt. Mine bange anelser slog imidlertid til, jeg hang på den i otte år.

Men når jeg nu virkelig går, vil jeg gerne sige en hjertelig tak til mine medbestyrere (som det hed i gamle dage); for vi har haft det godt sammen, og vi har fået lov at se den gamle skole blomstre op. Og jeg vil sige tak til skolens forstandere og lærere; vi har kunnet forliges og glæde os over at mødes.

Derfor er Fårevejle Højskole nu et af mine gode minder, og jeg vil blive ved at bede Gud om, at den må trives og blomstre og være til nytte. Hvis de, som går på den, nu lever, til de bliver 70, så skrives der år 2030 efter Kristi fødsel! Jeg gad vidst, om verden står så længe.

Kolding, d. 11. maj 1959.

C. Bartholdy.

C. Bartholdy

Og provst C. P. Agger hilser os med disse ord:

For at tjene

Efter at pastor Bartholdy med en motivering, som vi andre vel må respektere, men ikke kan finde umiddelbart indlysende, har ønsket at udtræde også af Fårevejle Højskoles bestyrelse og dermed nedlægge sit hverv som bestyrelsens formand, er det faldet i min lod at skulle overtage denne post.

Det har altid været mig en glæde at komme til Fårevejle Højskole. Liggende på Lammefjordens flade bund løfter den sig smukt og rent i vejret som et vartegn, der taler om den opgave, der skal løses inden for dens hvide mure: På jævn menneskelig baggrund at opbygge noget, der kan udvikle sig til det højeste her i livet og blive til en ger-

ning blandt syge og lidende mennesker i Hans ånd, der kom, ikke for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv i tjenesten.

Jeg véd, at det er dette mål, den daglige ledelse og alle medarbejderne på højskolen har for øje, og jeg glæder mig til at komme denne gerning på endnu nærmere hold. Og så er det mit hjertelige ønske, at den velsignelse og det gode samarbejde, som hidtil har kendetegnet skolen, må blive ved i kommende år.

Halsted, den 21. maj 1959.

C. P. Agger.

C. P. Agger

Erik Møller

FRA SKOLEN

Maj måned begyndte selvfølgelig med majfest — med bøgeløv og pinseliljer, bordpyntkonkurrence og festspil, pølser og godt humør over hele linien.

5. maj mindedes både i sang- og foredragstimen og ved aftenens andagt i forstanderens stuer.

Ved mødet i Århus højskolekreds den 6. maj havde forst. den glæde at træffe en række tidligere Fårevejleelever. Det er altid rart at løbe på medlemmer af den efterhånden store „Fårevejlefamilie“; det kunne og burde faktisk ske noget oftere.

Eleveforeningens bestyrelse var samlet her den 9. maj — hyggeligt og nyttigt. Vi spiste og hyggede os sammen og drøftede sagerne i fælles kærlighed til vor skole. Hvor mærkes det rigtigt ved sådan en lejlighed, at vi er én familie, hvadenten man tilhører årgang 1907—8 som den ældste eller 1959 som den yngste. Det skete både i forstanderens stuer og i samværet med eleverne, som i øvrigt gav festspil i dagens anledning, ligesom flere af bestyrelsens medlemmer, lærer Viggo Bay, højskolelærer Axel Nielsen og fabrikant Vald. Olsen, havde ordet for at fortælle minder, inden formanden, missionær A. H. Lund, sluttede med aftenandagt.

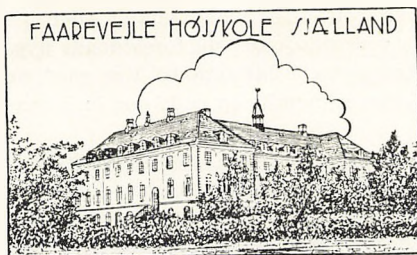
Ligeledes har skolens bestyrelse været samlet (den 15. maj) til et ekstraordinært møde vedrørende det nu forestående byggeri: landbrugsbygningens flytning fra Flinholm til Portgård og Flinholms indretning til to lejligheder, nemlig en pedel- og en lærerbolig.

P i n s e n blev stille, idet kun otte blev hos os, hyggede og hvilede sig, mens resten benyttede lejligheden til at komme hjem for at se, hvor langt man var kommet med roerne m. m. Og nu er vi så i gang med slutspurten — og med to andre krævende ting: forberedelsen til forældredagen den 24. maj og elevmødet 6.—7. juni. Bare der nu vil komme rigtig mange.

Månedens offentlige møde blev en oplevelse. D.M.S.s kredsforbund med sognepræst J ø r g e n M. L a r s e n, Nr. Jærnløse, i spidsen stod for arrangementet. Med eksempler fra sin Afrikarejse talte om eftermiddagen generalsekretær E r i k P e t e r s e n så fængslende, at vi sent glemmer det. Og om aftenen var det oversygeplejersken på Arogyavaram, det sydindiske tuberkulosehospital, frk. E l l e n L u n d, som — iført indisk sari — fortalte levende og godt om gerningen dér. Ydre Mission, evangeliets forkyndelse i det fremmede — jo, det kommer os ved. I dette øjeblik er en af vore elever på vej over Atlanterhavet til en missionærs og sygeplejerskes gerning i Sydamerika. Hvem det er, skal vi røbe snart — og bringe både brev og bilde.

Hvil

Elev- og sommermødet 1959

Ja, så har vi den glæde påny at kunne indbyde til elev- og sommerstævne på vor skole. Det bliver som bekendt lørdag den 6.—søndag den 7. juni, og programmet er følgende:

Lørdag d. 6. juni:

Efter kl. 16: Ankomst til skolen. Tog ank. kl. 16,00, 17,42 og 18,50.
Kl. 18,00: Aftensmad i spisesalen.

Kl. 20,00: I foredragssalen: sygeplejelærerinde, frk. Lilly Frederiksen leder en gruppesamtale over emnet: „Tempo - træthed, stilhed - styrke.“

Aftenkaffe. Vi synger sammen. Aftenandagt v. sygeplejelærerinde, frk. Gunhild Kofod.

Søndag d. 7. juni:

Kl. 8,30: Flaget sættes. Morgenmad. Morgenandagt v. frk. Johanne Mikkelsen.

Kl. 10,00: Gudstjeneste med altergang i Fårevejle kirke v. forstander, pastor K. Robert Hansen.

Kl. 12,30: Middag og kaffe i spisesalen.

Kl. 14,00: I haven: Forstanderen byder velkommen. Skoleinspektør Blom Salmonsén, Århus, taler. Der er højttaleranlæg. Hørve hornorkester medvirker. (I tilfælde af ugunstigt vejr i gymnastiksalen.)

Kl. 16,30: Elevforeningens generalforsamling.

Kl. 17,30: Aftensmad i spisesalen.

Kl. 19,00: Aftenfest i gymnastiksalen. Forstanderinde, frk. Annette Pade introducerer og elever og lærere opfører spillet om „Florence Nightingale“. Kaffebord. Elevforeningens formand, indremissionær A. a. H. Lund, Næstved, afslutter dagen. — Tog afgår kl. 22,28.

Mandag d. 8. juni:

Kl. 7,30: Flaget sættes. Morgenmad. Morgenandagt i foredragssalen.

Kl. 9,00—9,50: Foredrag v. forstanderen.
Tog afgår kl. 10,05 og 12,35.

Indmeldelse (gælder alle, som ønsker deltagelse i middags- og aftenmåltid, samt overnatning) må ske på omstående blanket og være os i hænde senest onsdag d. 3. juni. Det er nødvendigt, at indmeldelsesfristen overholdes.

Opholdet koster for hele mødet 12 kr. (betaling ordnes ved ankomsten). Enkelte måltider betales således: morgenmad 2 kr., middag eller aftensmad 3 kr., kaffe 1 kr. (betaling ordnes ved bordet).

Der medbringes til overnatning tæpper eller sovepose og til måltiderne spisebestik.

Jubilæumsholdene i år er: sommerholdene 1909, 1914, 1919, 1924, 1929, 1934, 1939, 1949 og 1954 og vinterholdene 1909—10, 1914—15, 1919—20, 1924—25, 1929—30, 1934—35, 1939—40, 1949—50 og 1954—55 — henholdsvis 50, 45, 40, 35, 30, 25, 20 (ingen 15 på grund af beslaglæggelsen!), 10 og 5 år. Jubilæarerne får hermed et særligt velkommen.

Vi glæder os til at se rigtig mange gamle elever og andre venner af skolen og håber på og beder om nogle gode dage sammen.

FRA ELEVKREDSEN

ELEVFORENINGENS GENERALFORSAMLING

finder sted under elevstævnet søndag d. 7. juni kl. 16,30. Dagsorden: 1. Beretning v. formanden. 2. Regnskabsaflæggelse v. revisorerne. 3. Bestyrelsesvalg (følg. afgår efter tur, men er villige til genvalg: indremiss. Aa. H. Lund, Næstved, forstanderinde, frk. Esther Pedersen, Virum, og lærer Viggo Bay, Hørve). 4. Valg af revisorer. 5. „Sølvsnoren“s fremtid (i anl. af dens kommende 50-årsdag). 6. Evt. — Vi håber på god tilslutning og gør på givne foranledning opmærksom på, at alle betalende abonnenter på „Sølvsnoren“ også dermed er

Klip ud!

Til FAREVEJLE HØJSKOLE

Undertegnede indmelder sig hermed til elev- og sommermødet 1959. Jeg ankommer til skolendag kl. og rejserdag kl.

..... hr.
 Ønskes natlogi? fru
 frk. navn.

Må være skolen i hænde
 senest onsdag d. 3. juni. adresse.

For tidligere elever: årgang

medlemmer af elevforeningen og således velkomne til generalforsamlingen.
P. b. v. Aa. H. Lund.

VEDRØRENDE ADRESSEFORANDRING

for „Sølvsnoren“ gør vi opmærksom på, at det er det sikreste og hurtigste at meddele den til det p o s t h u s, gennem hvilket man hidtil har modtaget bladet. Så går meddelelsen til avispostkontoret og derfra til os.

KASSERER- OG SEKRETÆRPOSTEN I ELEVFORENINGEN

som frk. J o h a n n e M i k k e l s e n hidtil har haft, vil i de kommende måneder blive varetaget på skolens kontor, idet frk. Mikkel- sen har bedt sig fritaget. Vi siger „Mikkel“ tak for den tid, hun har bestridt det tit noget brydsomme hverv — ja, og takker hvert et medlem, som vil lette os det i den kommende tid. Hvorledes De kan gøre det, er ikke svært at gætte. Ca. 400 opkrævninger udsendes nu i nær fremtid — hvordan mon de vil blive modtaget? 12—1300 „Sølv- snore“ ekspederes af avispostkontoret ud over landet — vi er klar over, at mange, alt for mange, slet ikke når frem til rette vedkom- mende; for man har glemt at melde flytning på p o s t h u s e t.

HØJSKOLE-STÆVNE PÅ HIMMELBJERGET

Atter i år indbydes der hertil. Stævnerne har siden starten haft overordentlig god tilslutning — over 4000 deltagere sidste år. Denne gang er det berammet til s ø n d a g d. 21. j u n i kl. 14. Talerne bli- ver forstanderne C h r. D a v i d s e n, Horne Højskole, K. M ø l l e r, Hammerum Landbrugsskole, og M. L i n d e r o t h, Sommersted Ung- domsskole. Det er gamle elever på Silkeborgegnen, som står bag det gode initiativ.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening.

Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

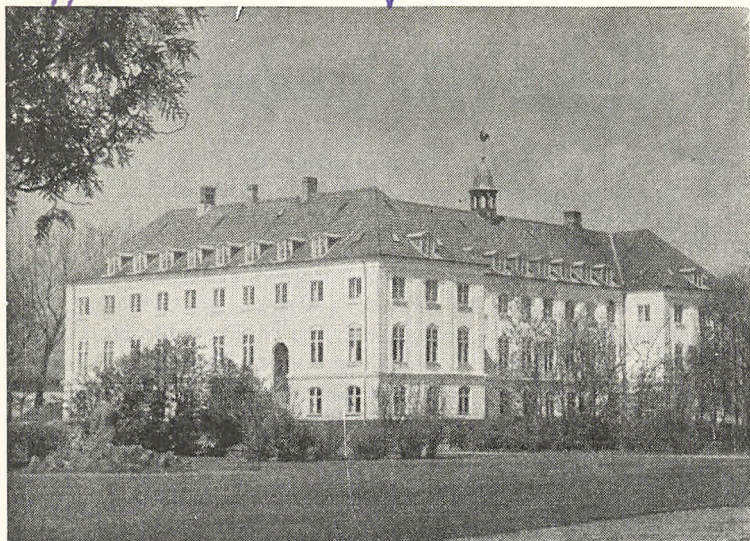
Holbæk Amtstidendes Bogtrykkeri

Klip ud!

Til

F Å R E V E J L E H Ø J S K O L E

Fårevejle st.

 Sølvsnoren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

Juli - August 1959

Nr. 6

I TJENESTE

- i Sydamerika

Som antydnet i sidste nr. har Fårevejle Højskole nu også i sin seneste epoke fået sin udsending til en gerning i kirkens tjeneste i en fremmed verdensdel. Det er os en meget stor glæde at kunne meddele dette.

Det drejer sig om *Ragnhild Winther, f. Ipsen*, som var elev her i sommeren 1953.

»Sølvsnoren« har bedt Ragnhild Winther om at fortælle os lidt og har modtaget nedenstående, som vi håber må blive indledningen til en række breve i fremtiden:

Paramaribo, 21. juni 1959.

Vi kunne ikke andet!

Mens aftenens mørke hviler over denne verdensdel, og fugles og insekters sang blandet med motorstøj og glade surinameres tale og latter høres gennem de åbentstående vinduer, vil jeg prøve at få en hilsen af sted til „Sølvsnoren“.

Men først må jeg vel hellere præsentere mig. Mit navn er Ragnhild Winther, f. Ipsen. Jeg er født i Arsballe på Bornholm. Sommeren 1953 havde jeg den glæde at være på Fårevejle Højskole — 5 måneder, som jeg kun kan se tilbage på med glæde og tak. Derfra kom jeg som elev til Holbæk Centralsygehus, hvor jeg lærte min mand, Johannes, at kende. Vi fik begge vor sygeplejeuddan-

nelse der og havde en dejlig tid. Derefter blev vi gift og fik vort lille hjem i Dianalund og arbejdede begge på Kolonien Filadelfia.

Vi er vokset op i troende hjem og har også både i hjem og søndagsskole hørt om folk i andre verdensdele, der ikke kendte evangeliet om verdens frelser. Ydremission har altid haft en stor plads hos os begge, og tanken om selv at rejse ud har flere gange meldt sig, men blev hver gang skubbet til side med „jeg kan ikke“, „jeg er så dårligt et redskab herhjemme“ o. s. v.

Da vi havde været gift i knap 1½ år, og vi havde fået vores lille pige, læste vi i et af vore missions-

blade, „Missionsvennen“, at man gerne ville have et ægtepar til børnehjemmet A l k m a a r i Suriname i Hollandsk Guayana, Sydamerika. Da kunne vi ikke andet end melde os, og vi blev antaget af „Luthersk Missionsforening“ i Danmark og den hollandske Brødermenighed i marts 1957.

Så begyndte forberedelserne. Vi fik lov at komme på Luthersk Missionsforenings højskoles bibelafdeling, hvor vi oplevede 3 udbytterige måneder. Vi havde begge for år tilbage været elever der og fået megen hjælp og velsignelse. Et højskoleophold kan give livsværdier, som ikke kan måles i tid og penge.

I september 1958 gik turen til Holland for at lære det hollandske sprog, som også benyttes som undervisningssprog i Suriname. Vi

boede i Zinzendorfhus i Zeist, Brødremenighedens teologiske seminarium. Her kommer også unge surinamere for at uddanne sig til et evangeliserende arbejde blandt deres egne.

De sidste dage i marts og første halvdel af april i år var vi hjemme i Danmark for at pakke og tage afsked, og den 17. april gik det igen til Holland og videre med skib fra Amsterdam den 24. april. Sejlturen varede 3 uger, og vi har set og oplevet meget undervejs i de forskellige havne.

Den 15. maj nåede vi bestemmelsesstedet P a r a m a r i b o, hovedstaden i hollandsk Guayana. Det var selvfølgelig med en egen følelse, at vi betrådte den jord, hvor vi nu skal have vort hjem og virke. Vi blev hilst velkommen på dansk af A n n e B r e u m J a c o b s e n¹ og M a g d a M a r t i n s e n², begge fra Jylland; de er på børnehjemmet; desuden var der hollændere og surinamere, og vi følte os godt tilpas iblandt dem.

Til 1. juli skal vi bo her i Paramaribo for at lære hindisproget. Vi får undervisning hver dag af en evangelist. Det er et vanskeligt sprog at komme ind i. Skrifteegnene går det dog nogenlunde med nu, og vores lærer siger, at han er godt tilfreds med os, så det er vi glade for.

Pinsedag var vi ude for at hilse på børnene på børnehjemmet. Spændingen var stor på begge sider. Vi glemmer aldrig mødet med dem. Der var så fint pyntet med det danske flag og blomster; alt var fejlet og fint; indkomstport med et „Welkom“ var der også. Og der stod de så de ca. 80 børn, små og store, med store forventningsfulde øjne i de mørkebrune ansigter. Og tænk, så begynder de at synge på dansk „En kokosnød på havet flød“, alle 8 vers udenad; bagefter sang de et par hollandske sange. De tog os helt om hjertet. Lille Maja Lis vil de så gerne se og føle på. Vi glæder os til at få lov at flytte ud til dem.

Surinames befolkning er en blanding af kreoler, indere, javanesere, kinesere, indianere, europæere og så alle de mange, der stammer fra negerslaverne. Hver gruppe taler sit eget sprog, men negerengelsk er nok det mest brugte; det består af engelsk, fransk, spansk og andre sprog i en blanding.

Det børnehjem, vi nu skal på, er kun for inderbørn. Det er oprettet i 1916 af danskeren P. M. Legene³. Han så den forfærdelige nød, der herskede særlig blandt børnene, og prøvede at hjælpe og lindre i alle livets forhold.

1) F. i Ølgod, udsendt 1950. 2) F. i Henne, udsendt 1956. 3) F. i Bromme ved Sorø, virkede blandt inderne i Suriname 1914-30, missionssekretær for den hollandske Brødremenighed 1930-53, ridder af Dannebrog, forf. til flere spændende romaner om urskovsnegrenes liv, f. eks. „Gudebarnet Tani“, død 1954.

*To fra Alkmaar børnehjem:
Radjhoemariz (12 år) med Kamlawalie (2 år)*

Vi har det godt varmt, selv om det er regntid og dermed den koldeste tid af året — hvordan mon det dog skal blive i den varmeste, særlig i oktober? På Alkmaar er der dog altid frisk vind, da det ligger lige ved Commeweynefloden. Alle, der har været på Alkmaar, siger, at det er den bedste plet i Suriname. Det er nok lidt overdrevet, men vi glæder os til at komme derud og tage fat.

Vores lille Maja Lis har nu vænnet sig til varmen og synger og leger hele dagen; dog vil hun af og til gerne passes lidt — og helst, når vi skal læse. Når vi er på Alkmaar på besøg, har hun så travlt med at lege med børnene der — de vil alle gerne have fat i hende.

Nu håber vi, det går godt på skolen, og vil ønske jer en god og velsignet elevfest.

Jeg tænker så tit søndag morgen: Nu bliver der på Fårevejle Højskole bedt for alle os gamle elever. Det gør godt; vi har mærket forbønnens magt i vor forberedelsestid og ved afskeden med vore kære. Det er godt at vide, at vi har trofaste forbedere, det er vi taknemmelige for.

De bedste hilsener med ordet i Hebr. 4, 16: „Lad os derfor med frimodighed træde frem for nådens trone for at få barmhjertighed og finde nåde til hjælp i rette tid.“

Deres

Johannes og Ragnhild Winther f. Ipsen.

SYGEPLEJERSKERNES MISSIONSFORBUND

I tilslutning til ovenstående minder vi tidligere elever, som nu er beskæftiget ved sygeplejen, om, at der er noget, der hedder S.M.F., d.v.s. Sygeplejerskernes Missionsforbund med kredse rundt om ved de fleste sygehuse. Her samles man om ydre missions gerning, hører efterretninger fra og beder for de sygeplejersker, som rejste ud i ydre missions tjeneste. S.M.F. udsender også et månedsblad, redigeret af forstanderinde frk. Z e l n a M o l l e r u p, Blegdamshospitalet, København. Det bringer breve fra de udsendte sygeplejersker og kan bestilles på bladets ekspedition, Sjøllandsgade 63³, København N. Det bragte således i juni nr. brev fra frk. M e t t e S t a u n s, elev på Fårevejle Højskole, uddannet på Frederiksberg hospital, udsendt 1922 af D.M.S. til Kina, arbejder nu på Formosa.

FRA SKOLEN

Fire „store“ ting siden sidst:

Forældredagen den 24. maj havde god tilslutning. Både frk. Pade og forst. talte om eftermiddagen om, hvad vi vil på en sygeplejehøjskole; bagefter tog lærerstaben imod i deres respektive lejligheder, og om aftenen fremførtes „Mirjams velsignelse“ — denne gang med en af eleverne, Ellen Margrethe Glenstrup Andersen, i hovedrollen som Mirjam.

Uggerup Højskole, til hvilken vi er knyttet med ikke alene kollegaskabs- og naboskabs-, men også venskabsbånd, besøgte os grundlovsdag med hele sin elevflokk og lærerstab. Forst. holdt Lammebjergsforedrag, og om aftenen opførtes „Florence Nightingale“, og frk. Pade sluttede med andagt.

Elev- og sommermødet 6.-7. juni fik et godt og festligt forløb. „Tempo — træthed, stilhed — styrke“ var emnet for frk. Lilly Frederiksens samtale med en gruppe elever lørdag aften. Vi håber senere at kunne bringe udpluk deraf. Forst. for-

rettede søndagens gudstjeneste i Fårevejle kirke. Ved eftermiddagsmødet i haven talte skoleinspektør Blom Salmønsen, Arhus, levende og sprudlende om den virkelige frihed. Om aftenen var gymnastiksalen fyldt til sidste plads til „Florence Nightingale“-spillet, som således blev taget op efter 5 års forløb. De medvirkende elever

havde lagt et stort arbejde i deres opgave og gik op i den med en sådan alvor og indlevelse, at spillets hensigt blev nået — og frk. Gunhild Kofod ikke bare spillede, men simpelthen var den unge, stærke og kæmpende Florence Nightingale. Efter kaffebordet i spisesalen talte pastor Carl Rasmussen (vinteren 1910-11), og elevforeningens formand, missionær Aage H. Lund (vinteren 1937-38). Elevmødet, som havde samlet ca. 400 deltagere, var dermed slut.

Og så har vi måttet tage afsked med vores forårshold. Det skete ved en fest Sct. Hansaften. Der startedes med afskedsmiddag, og festen varede til midnat — til gengæld var programmet også stort. Først filmen „Skæbne eller skabervilje“ i gymnastiksalen. Der er stadig ingen tvivl om, at den er et både interessant, værdigt og sandt punktum for al vores undervisning, både faglig og åndelig. I foredragssalen holdt først afskedstalen ud fra fortællingen i 2. Mosebog 3. om Gud, der i den brændende tornebusk åbenbarede sig for Moses under navnet „Jeg er“, d.v.s. som den store virkelighed, hvorom alt drejer sig. Ved kaffebordet havde to af eleverne ordet, Ruth Nielsen, der causerede på vers, og Inge Svare Nielsen, som talte på holdets vegne og på den smukkeste måde sagde nogle ord, som glædede os, om sygeplejehøjskolens sigte og overrakte skolen to meget smukke keramikfade, som vi ved at værdsætte og for fremtiden skal smykke elevdagligstuen. Frk. Frederiksen holdt på elevernes vegne „auktion“ over alle skolebøgerne, og frk. Mikkelsen talte om forholdet mellem kundskaber og livsoplysning. Frk. Pade holdt andagt og sagde bl. a.:

Vi har prøvet at kalde på Deres undren, både over Guds underfulde skaberværk i naturen: „Herre, hvor herligt er dit navn på den vide jord!“ og det endnu større under, at Gud „kommer os i hu“ i sin nåde for Jesu skyld (Salme 8). Vi håber, at denne undren aldrig må mistes. Vort livs udgangspunkt og endemål er Gud — men heller ikke mellem disse punkter skal vi gå på egen hånd, men leve med Gud. Så lykkes livet, så bærer vi frugt, thi så er vi som træerne, der er „plantet ved bækken“ (Salme 1). Men også træet ved bækken kan blive udsat for storm og kulde; men har det sin rod ved livets kilde, tørrer det aldrig hen og bliver ufrugtbart. — Til sidst gik vi ud i haven, hvor et desværre kun kunstigt (på grund af politiforbud mod rigtigt) bål blev tændt. Vi sang en række sange i den lyse, lune sommernat — også „Sølvsnoren brister“ for sidste gang. Fabrikant Vald. Olsen bragte en hilsen fra bestyrelsen og fra „gamle dage“. Og så var i øvrigt allerede den nye dag ved at gry over os — en skøn måde at slutte et højskoleophold på!

Ikke alene med et stort hold måtte vi den aften tage afsked, men også med en af skolens medarbejdere, sygeplejelærerinde frk. Gerda Johansen, til hvem der skal lyde endnu en tak for det udmærkede arbejde, der blev øvet, og det gode medarbejdersind, der

blev vist i tiden, der gik, og det på en sådan måde, at det blev en inspiration for os andre. Frk. Johansen begynder til august et universitetskursus i Århus.

Både til frk. Johansen og alle de bortdragne elever hver på deres plads går tanker nu hver fra vores feriested: „Paddehatten“, Hallingdalen, Århus, Gråsten og Gaustatoppen — hvem der er hvor er vist ikke svært at finde ud af.

Gerda Johansen

Fra Elevkredsen

GAVER TIL BEDEVÆRELSET:

Kaj Pedersen kr. 5. Fundet på skolen 10. Solgte skrifter 12,90. Anna Jensen, Randers, 25. Mogens W. Friis, Canada, 10 can. dollars. Gunnar Nielsen 10. „Kirkebøssen“ på Rådhuspl. 32,37. Hjertelig tak! — Indtægterne (kontante bidrag og renter) har været kr. 3.183,66, hvilket — med et underskud på 63,04 kr. — har dækket udgifterne til stole, gulvtæppe, knæfald, belysning, dobbeltdør, krucifix m. m. Maler- og tømrerarbejdet i almindelighed er dækket af skolen. Endnu en gang t a k til alle gaverne ligeså 5. maj 1953, da indsamlingen begyndte. Vi er jer dybt taknemmelige for det smukke bedeværelse, I skænkede os, og som vi tror vil få sin betydning i tiden fremover.

UDSMYKNINGSFOND.

Det hænder gang på gang, at gamle elever og andre venner af skolen gerne vil give en gave. Mens sådanne gaver hidtil er gået til indretningen af bedeværelset, vil de for fremtiden blive lagt i en kasse, som bærer påskriften „udsmykningssfond“, og gaverne vil blive anvendt — som navnet lyder — til udsmykning af skolen.

ELEVFORENINGENS GENERALFORSAMLING

holdtes i skolens foredragssal søndag d. 7. juni i forbindelse med elevmødet. Formanden bød velkommen, og Vald. Olsen blev valgt til dirigent og gav ordet til f o r m a n d e n, som aflagde beretning: Der er ca. 1100 medlemmer i foreningen (= abonnenter på „Sølvsnoren“) — dog har 495 ikke betalt deres kontingent (endnu!). Frk. Mik k e l s e n blev takket for sekretær- og kassererarbejdet

i de forløbne 7 år; indtil videre (d. v. s. indtil én af lærerstaben påny kan påtage sig det) overtager skolens kontor det. Regnskabet, som fremlagdes af den ene af revisorerne, bogbinder F. Spliid, balancerede med 5.014,88 kr. Skolen er trådt hjælpende til, da foreningen ikke kan klare udgifterne p. gr. af de mange restancer. Gironr. bør stå i hvert nr. af „Sølvsnoren“ og være en bestandig mindelse! Til bestyrelse genvalgtes formanden, indremissionær A. a. H. Lund, forstanderinde frk. Esther Pedersen og lærer Viggo Bay. Ligeledes genvalgtes revisorerne, bogbinder F. Spliid og konsulent F. K. Damgaard. Under samtalen vedrørende „Sølvsnoren“s fremtid (i anl. af 50-årsjubilæet til næste år) blev det henstillet, at der fortsættes i samme format og med samme „hoved“. Bladet er, som det redigeres, et godt bindeled mellem skolens tidligere elever indbyrdes og mellem skolen og elevflokket. Kun kunne man ønske, at de gamle elever fremkom med flere meddelelser og andet stof — at økonomien bragtes på fode ved abonnenternes større omhu m. h. t. at betale kontingent — og at abonnenterne ved flytning altid gav det pågældende posthus meddelelse om adresseforandringen, så ingen blade gik til spilde.

Forberedelse til sygeplejehøjskole

Foruden Haslev Højskole, Haslev udvidede Højskole, Tommerup Højskole og Rønde Højskole forbereder for fremtiden også Luthersk Missionsforenings Højskole i Hillerød elever, som bagefter vil på sygeplejehøjskole, idet disse højskoler giver undervisning i fysik og kemi, dansk og regning i det omfang, som er forudsætningen for at kunne følge undervisningen på en sygeplejehøjskole.

NÆSTE OFFENTLIGE MØDE

bliver onsdag d. 12. august, hvor sognepræst Knud Baagø, Skævinge, taler — onsdag d. 26. august, hvor gymnastikpædagogen Flensted Jensen viser film — og onsdag d. 9. september, hvor forfatteren, sognepræst Gerhard Rasmussen holder foredrag.

Ny bog fra De Unges Forlag

Kirsten Bang: Dramaet i Strandstuen, 162 s., 12,50 kr.

Ny bog af forfatterinden til „Hyskenstrædemysteriet“. Begrebet sommerferielekture skal bestemt ikke foragtes — afslapning skal der til, og kriminalromaner er velegnede til formålet, hvor mærkeligt det end lyder. Og når den så som denne er sober, kvik og vel-skrevet — ja, så er den lige til at tage med til strandstuen.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
 Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: R. Robert Hansen

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

September 1959

Nr. 7

Liv - ja liv i overflod

Når dagens arbejde er ved at være til ende, samles vi i foredragssalen eller i først.s stuer til aftenang. Med nedenst. får vi lov at se inden for og lytte med en aften, hvor det er sygeplejelærere, frk. Lilly Frederiksen's tur til at lede aftenang.

Vi har — som De har opdaget — her på skolen timer af forskellig art. Der er *undervisningstimerne*. De har det selvfølgelig særkende, at én står på katederet som lærer, mens andre sidder dernede på skolebænk som elever. Og der er de *andagtsstunder*, hvormed vi gerne vil slutte vor dag sammen med så mange, som har lyst at være med. De adskiller sig på mange måder fra undervisningstimerne, også ved, at når vi holder dem, er der ikke mere noget kateder eller nogen skolebænk, og det er ikke længere en lærer, der står over for sine

elever. Her er vi nemlig på *lige fod*. Nu er vi ét. For mit eget vedkommende vil jeg sige det på denne måde: Når jeg står her, gør jeg det ikke som en »bedrevidende« lærer, men som Deres ældre søster, der — mens vi vandrer sammen i disse 5 måneder — gerne vil dele med Dem det lys, jeg har fået over livet set i Guds lys, ja, og dele med Dem de erfaringer, jeg selv har gjort i Guds skole.

Når jeg siger, at her er vi på *lige fod*, mener jeg, at det, der gælder her, er hverken kundskaber, evner, alder, rigdom eller fattigdom eller overhovedet noget af det, vi er udstyret med af skavanker eller fortrin; men *det eneste, der betyder noget* her, er, at Gud engang til hver enkelt af os — til Dem og til mig — med vores navnes nævnelse — har sagt: »Modtag det hellige korstegn for dit ansigt og for dit bryst til at vidnesbyrd om, at du skal tilhøre den korsfæstede Herre Jesus Kristus«. Og så blev vi døbt, det vil sige, vi fik et barns trygge forhold til Gud, den almægtige, himlens og jordens skaber, så vi alle — med lige stor ret — kan sige *Fader vor*.

Vi — De og jeg — står altså helt ved siden af hinanden, når vi sammen holder andagt; og hvis jeg kan sige noget, der kan være til hjælp for nogen, så er det kun, fordi jeg har gået lidt længere på jorden end De og derfor lidt længere end De været i Guds skole.

Og den skole er i dobbelt forstand en *livets skole*. Man går der hele livet uden at rykke op i højere klasser; man bliver ved at være i den for begyndere, og man får tit den samme lektie for om og om igen — det gør jeg i hvert fald. Det er nemlig ikke nok i den skole at kunne noget udenad og gøre noget, der ser pænt og rigtigt ud, nej, hjertet skal være med i det, og det kan vi ikke af os selv. Gud må tage herredømmet i os, hvis det skal ske.

Men sker det, så aner vi i et glimt dybden af det ord af vor Herre Jesus: »Jeg er kommet, for at I skal have *liv*, ja, *liv* i overflod« (Johs. 10, 10). Så sker det, at man også aner, hvad meningen med ens *liv* er, at det er den at være til for de *andres* skyld, og man bliver så *glad* og *rig* som aldrig før.

Og når man ser så få virkelig *glade* kristne, så er det, fordi vi snyder fra at gå i Guds skole og lader os narre af Djævelen til at tro, at det nu alligevel er rarere at hygge lidt om sig selv og få de andre til engang imellem at tage lidt hensyn.

Jeg har i Guds skole lært, at lytter jeg til den røst, er al min glæde og frimodighed borte, og jeg bliver ikke *glad igen*, før jeg tyr tilbage til Gud og beder om forladelse. Men så bliver jeg også *glad igen*, ligesom et barn gør det, der har fået sin glæde igen ved at bede far og mor om forladelse for noget, der skulle bringes i orden.

ADRESSEFORANDRINGER:

- 1955—56: Ragnhild Johansen, Sindssygehospitalet, Middelfart.
1955—56: Karin K pke, Sindssygehospitalet, Augustenborg.
1955: Ulla Skøtt Mortensen, Schweizerdalsvej 121, Vanløse.
1954—55: Lydia Schmidt, Bispebjerg Hospital, København N.V.
1957—58: Jytte Priergaard, Sygehuset, Maribo.
1955—56: Anne Petersen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
1955: Vita Pedersen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
1954: Johanne Ottesen, Falkevej 22, Kolding.
S. 1958: Connie Kristiansen, Sygehuset, Slagelse.
1955—56: Inge Klokke, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
1955: Else Jensen, Amagerbrogade 30, København S.
1955—56: Helene Jacobsen, Sindssygehospitalet, Augustenborg.
1953—54: Inge Jakobsen, Moltkesvej 32, København F.
1954—55: Rita Iversen, Centralsygehuset, Rønne.
1955: Annette Harsting, Centralsygehuset, Svendborg.
S. 1958: Inge Frimann Larsen, Sygehuset, Slagelse.
1955—56: Birthe Eliassen, Sct. Hans Hospital, Roskilde.
1930: Hertha Carlsen, Snogeg rdsvej 7, Gentofte.
1952: Ruth Grewsen, Astrid Ragvis klinik, Søborg.
S. 1958: Ingrid Wolthers, Amtssygehuset, Br rup.
1955: Jenny Stensig Jensen, Rudolph Bergs hospital, København V.
1956: Grete Jensby, f. Petersen, Villerslev pr. Hassing, Thy.
1955: Thekla Nørgaard, Stejlagervej 8, Hasle pr. Århus.
1919—20: Peter Kjøller, Solbakke, Nyby, Åkirkeby.
1956—57: K ety Christensen, Skt. Lukas Stiftelsen, Hellerup.
1956—57: Kirsten Rasmussen, Skt. Lukas Stiftelsen, Hellerup.
1918—19: Axel Olsen, Brorfelde, Ugerløse.
1919: Fru Johanne Hansen, Avnslev.
1939: Frk. Gudrun Spliid, Tofteb ksvej 15, have 8, Lyngby.
1951—52: Fru Inga Nielsen, f. Bro, Brendstrupvej 71, Århus.
1951—52: Sygepl. Helen Petersen, By- og amtssygehuset, Sorø.
— Fru Hannah Rind, f. Gaul, Ø. Kølsen pr. Løgstrup.
1952: Birte Stein Petersen, „Refsnæs“, Sdr. Nyrup, Kalundborg.
1952—53: Fru Gudrun Stokholm, f. Pedersen, Spangsbjerg Kirkevej 48 st., Esbjerg.
1953—54: Karen Hyldahl, Mærsk Andersensvej 10, Randers.
1953—54: Britta Post, Kuranstalten, Hald pr. Viborg.
1954: Sygepl. Lillian Jørgensen, Priorgade 26, Ålborg.
1955: Sygepl. Dagmar Bork, Centralsygehuset, Esbjerg.
1955: Sygepl. Ingrid Brink, Sygehuset, Kjellerup.
1955: Valborg Hjern  Christensen, Zahrtmannsvej 4, 2. tv., Rønne.
1955: Inge Fredensborg, Luthersk Missionsf.s Højskole, Hillerød.
1955: Sygepl. Lis Mihlert Hansen, Kommunehospitalet, Århus.
1955—56: Sygepl. Meta Gaardsted, S/S, Augustenborg.

- 1955—56: Suppl. sygepl. Bodil Graugaard, S/S, Middelfart.
- 1955—56: Fru Ulla Hardvendel, f. Jensen, Sygehuset, Viborg.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Ruth Henriksen, S/S, Augustenborg.
— Suppl. sygepl. Elna Jensen, S/S, Viborg.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Ingrid Holm Jensen, Sct. Hans hospital, Roskilde.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Ruth Jeppesen, S/S, Augustenborg.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Ruth Kallestrup, Kol. Filadelfia, Dianalund.
- 1955—56: Fru Eva Kroman, f. Alliverti, Buntmagervej 4 st., Kbh. N.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Inger Marie Lodahl, S/S, Augustenborg.
- 1955—56: Fru Annelise Moses, f. Klug, Glamsbjerg.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Inge Møller, S/S, Middelfart.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Lena Bach Pedersen, S/S, Viborg.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Gerda Slot, S/S, Augustenborg.
- 1956—57: Elev Elly Nielsen, Sygehuset, Slagelse.
- 1957: Fru Eva Johansen, f. Jensen, Karrebækvej 98 B, 1., Næstved.
- 1957—58: Elev Birthe Rosendahl, amtssygehuset, Herning.
- 1958: Elev Edith Carlsen, Amtssygehuset, Tarm.
- 1923: Fru Asta Vibe, 30 Slg. Pc., Poulsker, Snogebæk, Nexø.
- 1937—38: Missionær Aage H. Lund, Langelinje 9, Vejle.
- 1947: Ellen Møller, Vejstrup, Fyn.
- 1948—49: Andreas Nielsen, Frederikshåb, Randbøl.
- 1952: Esther Skjølstrup Larsen, Stenosvej 4, 1., Ålborg.
- 1952—53: Ruth Larsen, „Nørhede“, Astrup, Hjørring.
- 1952—53: Inger Søndergaard, Bøstrup.
- 1953: Sygeplejerske Karen Lise Nielsen, Skovvejen 28, Slagelse.
- 1953—54: Fru Karen M. Christensen, f. Christiansen, Skovgårdsvej 5, Viborg.
- 1953—54: Sygepl. Margit Grøntved, Sct. Lukas Stiftelsen, Hellerup.
- 1954: Sygepl. Martha Engholm, Boltinge, Ringe.
- 1954: Sygepl. Ketty Vingborg, Lindegård, Gesten.
- 1954—55: Sygepl. Else Jensen, Solbækkevej 65, Næstved.
- 1954—55: Sygepl. Marie Houmøller Jørgensen, Valdemar Sejersallé 8, Ribe.
- 1954—55: Sygepl. Britta Kornum, Sygehuset, Thisted.
- 1954—55: Sygepl. Ingrid Nicolajsen, De gamles Hjem, Nr. Snede.
- 1954—55: Grethe Pedersen, Badehusvej 12, Ålborg.
- 1954—55: Fru Magna Sørensen, f. Pedersen, Bro Mølle, Jyderup.
- 1955: Fru Linda Christensen, f. Bengtsen, Brogade 10, Kjellerup.
- 1955: Sygepl. Birte Bay Jensen, Rud. Berghs Hospital, Kbh. V.
- 1955—56: Sygepl. Bente Holm, Bauehøjvej 13, Esbjerg.
- 1955—56: Sygepl. Karen M. Juhl, Sdr. Stenderup pr. Varmark.
- 1955—56: Suppl. sygepl. Anna Kalke, Statshospitalet, Augustenb.
- 1955—56: Grete Krogh, c/o Olesen, Rømerhave 2, Vesterbrogade, Nr. Sundby.

De kan være sikker på, at det at finde Guds mening med ens liv, betyder ikke et indsnævret, trist liv; men det betyder et liv så fuldt af opgaver, at ens eget jeg har mulighed for at glemmes, og hvis det sker, er man et lykkeligt menneske, det vil sige et *taknemmeligt* og derfor et glad menneske.

Lilly Frederiksen.

— FRA SKOLEN —

Der er sket meget herhjemme siden sidst. Først og fremmest: Et nyt elevhold har holdt sit indtog og nu allerede i 1½ måned arbejdet og festet sammen med os. „Har I fået et godt hold?“ spørger kolleger og venner. Lad mig svare sådan: Hver gang vi siger farvel til et hold, tænker vi: Så, nu går den ikke længere — Danmark må nu være udtømt for unge piger af så høj kvalitet. Men se, om ikke der stiller ca. 100 af samme standard, unge, som vil noget, som har et mål, og som vil gøre en indsats. Det kan ikke stå helt ringe til i vort land og vor tid, når det kan blive ved sådan fra halvår til halvår. Men det er måske også hele tiden eliten af dansk kvindelig ungdom, som samles på Fårevejle Højskole? Man skulle i hvert fald tro det.

På hovedet i arbejdet — det kender vi. Lidt svimmelhed, som dog på nærværende tidspunkt er ved at fortage sig. Fest ind imellem — det kender vi også. Fødselsdagsfest, elevunderholdninger, rejsegilde på „Portgård“, besøg af internationale spejderførere fra 11 forskellige lande og en gevaldig udflugt pr. bus til Æbelholt klosteruin og -museum, hvor vi lærte ikke bare noget om knoglernes anatomi og patologi, men hvad mere er, svundne tiders ærbødighed for mennesket, både født og ufødt, — til Louisiana med sin smukke beliggenhed, arkitektur og samling af nutidig dansk kunst — og endelig til Aldershvile Slotspark ved Bagsværd, hvor vi fik en meget stærk oplevelse, nemlig friluftspørelsen af Hugo von Hofmannsthal's „Det gamle Spil om Enhver“, gendigtet af Johannes Jørgensen.

Tre offentlige møder har vi haft. Det begyndte med velkomstmødet 12. august, hvor sognepræst Knud Baagø, Skævinge, førte ordet, dygtigt, klart og godt:

„Vor tid er en brydningstid, hvor der ikke blot er tale om ydre forandringer, men om en åndelig kamp, hvor noget ondt og gudfjendligt kæmper mod alt, hvad der er præget af kristen ånd. Sådan har det altid været; men kampen har tilspidset sig i voldsom grad i vort slægtled. Der var mening i de gamles tilværelse, fordi Gud var en virkelighed i deres tilværelse. Det moderne menneske er ikke et dårligt menneske, men det er gudløst, og vi trænger til

at høre det sagt, at „selvom et menneske har overflod, afhænger hans liv ikke af, hvad han ejer, men om han er rig i Gud“.

Gid der over jeres gerning må være et præg af tjeneste og vilje til at ofre sig, og gid Guds evige og lyse verden må hvælve sig over jeres hverdag!“

Og gymnastikpædagogen E. Flensted-Jensen samlede senere på måneden hele vor gymnastiksal fuld, da han viste os den sidste af sine smukke film fra hans sidste gymnastik-verdensrundrejse og lukkede vore øjne op for gymnastik og naturskønhed, men også for brydningen mellem lys og mørke i Østens lande.

Og så har vi fået opfyldt et længe næret ønske: forfatteren, pastor Gerhard Rasmussen har holdt foredrag; det skete ved septembers offentlige møde. „Det moderne menneskes situation“ var emnet, sådan som det jo har været det i Gerh. Rasmussens senere bøger: „Det sande ansigt“, „Kaptajnen behøver ingen orlov“ og „Tilfældet Max Colbert“. Vi refererer:

Menneskene kan snart alt — kun ikke styre sig selv.

Det moderne menneskes situation er den, at det kan beherske tekni-ken i fantastisk grad, men det er ude af stand til at styre sig selv. Vi er kort sagt bragt tilbage til det nytestamentlige stadi: „Det gode, jeg vil, det gør jeg ikke, og det onde, jeg ikke vil, det gør jeg“. (Paulus.)

Vi kan ikke bruge al vor viden rigtigt.

Gerhard Rasmussen sagde til indledning, at naar vi taler om det moderne menneske, taler vi om flere menneske-generationer. Det moderne menneske blev til for flere hundrede år siden, da traditionerne hørte op med at have den betydning, de indtil da havde haft, og menneskene begyndte at tænke selv uafhængige af traditioner og autoriteter.

Det førte ind i det moderne menneskes situation, hvor menneskene tager tingene i egen hånd. Ingen har sagt det tydeligere end Victor Hugo, der efter at have set en flyvning skrev: „Lad mennesket nu tage luften i besiddelse og gøre sig til verdens herre“. Siden er hele den vældige udvikling sket indtil atomtiden i dag. Men netop i dag står vi i den smertelige situation, at vel véd og kan vi meget, men vi kan ikke bruge det til egen fordel. Vi kan alt uden dette ene at få styr på os selv og på vor egen kunnen. Og hermed ryger vi med ét tilbage til Det ny Testaments ord om det gode og det onde.

Fysikerne er bange for deres eget værk.

Tænk på de store kernefysikere, der er så bange for deres opdagelser, at de må advare mod anvendelsen af dem. Opfindelserne gør os på en måde til overmennesker, men samtidig er vi bundet til blot at være mennesker. Det skaber spænding og giver sig uhyggelige udslag. En mand kan i dag tale til hele verden over radioen, men

man kan ikke tale fra Vesttyskland til Østtyskland, fordi der er rejst en støjmur. Vi taler i fuldt alvor om at flyve til andre planeter, men man kan ikke uden videre rejse fra Wien til Budapest! Man kan det teknisk, men ikke menneskeligt.

Hvorfor og hvordan?

Hvorfor er vi da bragt tilbage til den nytestamentlige situation, hvor vi ikke gør det gode, som vi vil, men det onde, som vi ikke vil? Og findes der en vej ud af dette? Svaret må bringe os væk fra tekni-ken og ind på det menneskelige spørgsmål i allerdybeste forstand.

Skal der findes en lykkelig løsning, må vejen i alleregentligste forstand blive en menneskelig vej, hvor mennesket gør klart for sig selv, at vi k u n er mennesker, og at vi er underkastet Guds ord — Guds ja og Guds nej.

Ca. 250 tilhørere fulgte foredraget med megen interesse, og efter en sangpause lyttede man ligeledes interesseret til oplæsningen af et kapitel fra „Det sande ansigt“ omhandlende det moderne menneskes tomhed og søgen efter et ståsted og en mening i tilværelsen — efter Gud.

— — —

Af andre begivenheder kan nævnes to familieforøgelser. Hos kredssekretær *Medom Madsens* på Privatskolen blev den 2. september født en lille pige, og hos gartner *Tage Jensens* på Portgård kom der en lille Anders til verden 1. juli.

Mens fru *Marie Medom* sunder sig lidt oven på den historie, har vi den glæde på ny at have frk. *Ebba Sørensen* som lærer-

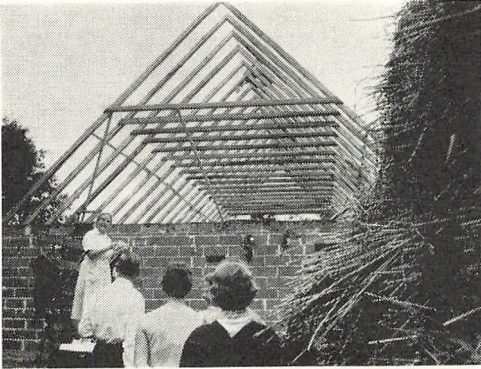
Ebba Sørensen

Lise Lindskrog

inde i gymnastik og beskæftigelsesterapi samt som sekretær — en ordning, som vi er taknemmelige for.

Samtidig med at efterårsholdet begyndte 1. august rykkede også en ny lærerinde ind, nemlig sygeplejelærerinde, frk. *Lise Lindskrog*. Frk. Lindskrog er fra Odense, har fået sin uddannelse på Odense amts og bys sygehus og sidst på kursus på Århus Universitet. Vi er glade for frk. Lindskrog, som allerede er faldet til både i arbejdet og i kammeratskabet med den øvrige lærerstab.

REJSE- GILDE

Vi bygger. Landbrugsbygningen ved „Portgård“, som skal afløse den gamle stald og lade på „Flintholm“, er nu under tag. Selvfølgelig holdt vi rejsegilde — hele styrken var med, elever, lærere, håndværkere, landbrugsbestyrer og gartner. Der var fest i gaden — „Jeg en gård mig bygge vil“ og „Jeg lagde min gård“ var aktuelle — sodavand og most flød i strømme — grundstensdokument nedsænkedes — takketaler til staben af flinke håndværkere lød, pressefotografer knipsede — og, som prikken over i'et, op sprang frk. Frederiksen på et vognlad og serverede sin sidst sindrigt sammensvejsede s-tale:

Stalden

Smukt smykkede spær samler stateligt selskab!

Sommerpigerne, som slider skolebænken samtlige søgnedage, stimler smilende, småsnakkende sammen. Skyerne, som skjuler sommerens stærke sol, sangene, som synges, skaber smuk stemning.

Saneringsmoden stald skal svinde; snart skal stor, sund, sollyst stald skærme småkvæg, søer, smågrise samt slige skabninger.

Staldhygiejnen stiger; stalden står snart som strålende sundhedspropaganda, som støtter skolens sundhedsundervisning.

Stalldirektøren, som støtter staldens store som små, så „succesive“ stilladser svinde, stenmure stå; syntes sommetider, sendrægtighed sinkede staldbyggeplanerne skammeligt; sanktionerer stiltiende successen, som snart synes solidt sikret: Smågrise samt småkalve skal snart slikke solskin, sutte sig søvnige, samle sundhed, så skindet skal skinne! Snart skal smørindtægten stige, smågrisene sælge sig selv — sygdom standses!

Stalldirektøren smiler stiltfærdigt, skrinlægger sin skepsis.

Sagkundskaben syner staldbygningen, siger: „Såre solidt — stil — symmetri — „stilsmed“ Sørensens stilsans, som sædvanlig sikker, simpelthen sublim — storartet stald!“

Staldens souschef, som svinger skolens scepter superbt, slutter

sin staldbygningsrejsegildetale således: „Samhørighed skal stå som skolens særpræg — skolens styrke! Som slægter sled, så skolen stod, således skal store som små, stald som skolestue, stadig stå sammen, så skolens skanse sikres solidt“.

Så spenderer skolens styrelse squashes, sodavand, supercolaer samt slige slukkende, stimulerende sager! Sammenkomsten sluttes!

Snart skaber sensommeren sin særlige stemning — så skal staldtagets solide sølvgrå struktur ses som skøn, skarp silhouet!

En ridder

I Statstidende kunne for nogle uger siden læses, at Børkop Sygeplejehøjskoles forstander, Edvard Jensen, er blevet udnævnt til ridder af Dannebrog. Både vi og andre højskoler kipper med flaget i den anledning. Også før dette kendte vi Edv. Jensen som en ridder — af den danske folkehøjskole.

Fra og til Elevkredsen

ELEVFORENINGENS FORMAND,

indremissionær Aage H. Lund, er som bekendt forflyttet fra Næstved til Vejle. Vi ønsker ham lykke og velsignelse til gerningen på en ny egn og er glade for, at han er villig til at fortsætte som vores formand. Det er jo også kun en naturlig ting at have formanden i Jylland — vore fleste elever er dog jyder. Måske kunne frugten af forflyttelsen også blive nogle Fårevejlesammenkomster i jyske byer. Lunds adr. er: Langelinje 9, Vejle, tlf. 1220.

BRYLLUPPER:

Inga Jensen (forår 1958) viedes 25. marts i Herning kirke til gdr. Aage Christensen. Bopæl: „Ellegård“, Bennebo pr. Mørkøv.

Julie Thomsen (sommer 1954) viedes 23. maj i Hemmet kirke til revisor Hans Damgaard, Fårevejle. Bopæl: Herning.

Kirsten Amby (vinter 1954—55) viedes samme dag i Sahl kirke til skrædder Hans Petersen, Holbæk.

Annelise Rasmussen, f. Nielsen (Aas), elev sommeren 1952, medlem af elevforeningens bestyrelse, blev 5. september viet i Dalby kirke til gdr. Hans M. Kjelstrup, Jenstrup pr. Haslev.

Esther M. Petersen (sommer 1956) — på Haslev sygehus kaldet Søderquist — blev d. 18. juli gift med seminarieelev Gunnar Hansen. De bor nu Lysholms Allé 29, Haslev.

Marie Due, som var elev på F. H. sommeren 1952, er ligeledes blevet gift og bor nu — i Syd-Amerika. Skriv flittigt til hende! hun må ikke glemme Danmark. Hendes navn og adr. er: fru Marie de Paredes, Leticia 212 A, Arequipa, Peru, Syd-Amerika.

Og endelig er — ifølge „rygte“ — Lis Lundby Hansen, elev sommeren 1955, blevet gift i beg. af denne måned og bor i Romdrup pr. Klarup.

Vi ønsker alle 7 par af hjertet til lykke.

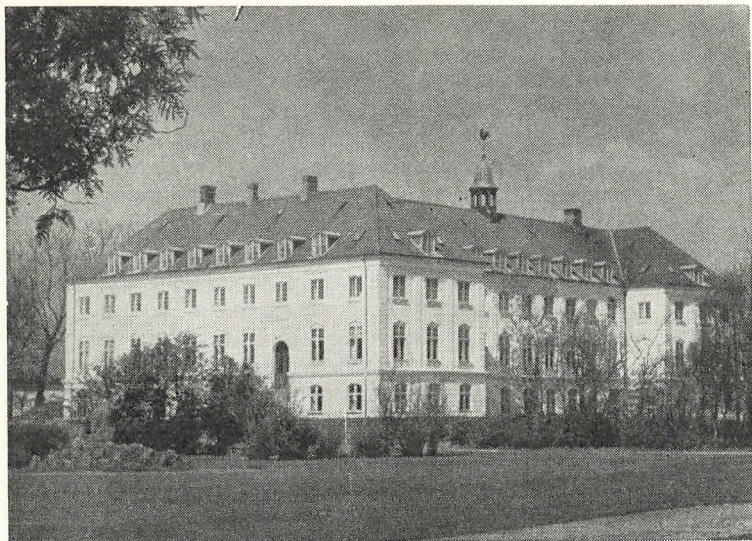
Vemodig poesi. „Ak, bare jeg vidste,
om du har mig kær;
men det er det triste,
jeg aner det ikke —“

Jeg aner heller ikke, hvorfra ovenst. vemodige linjer stammer. Men forståeligt nok har de til melodi af H. C. Lumbye fundet vejen her til „Sølvsnoren“s ekspeditionskontor. Situationen er nemlig, at der på bordet ligger en bunke „Sølvsnore“ og skæver langt og ømt hen imod en bunke grå, tavse og triste postopkrævninger (120 i tallet), hvorpå der står: „Ikke indløst inden henliggetidens udløb“. Da var det klarere med den bunke på 28, som åbent svarede „Indløsning nægtet“ — hvor ondt det end gjorde. Men de andre, de tavse — „ak, bare jeg vidste —“. Men frk. Sørensen og jeg har trøstet „Sølvsnoren“ og sagt: Et véd du da, kære ven, og det er, at dit gironr. er 8701, og det skal du bare blive ved at sige og ikke blive træt. Din tålmodighed og trofasthed skal nok en dag åbne munden på de tavse og forvandle alt det grå og triste til strålende gule indbetalingskort lydende på mindst 5 kr.!

LANGVEJSFRA

Om T o v e D a h l, elev vinteren 1952—53, medlem af elevforen.s bestyrelse, kan nu meddeles, at hun er gift og har slået sig ned i Canada. Adr. er: Mrs. Tove Friis Autzen, The stoney Creek Dairy Farms nr. 2, R.R. 2, St. Anns, Ontario, Canada. Tove Dahl har indtil 1. april arbejdet på et hospital i nærheden. De befinder sig begge vel derovre og er meget glade for den danske menighed, hvor de har fundet gode venner — fortælles i et brev.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: R. Robert Hansen

Sølvsnoren

Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

November 1959

Nr. 8

„En borg på fjerne bjerge”

Af K. Robert Hansen

Den 12. september afsløredes i *Haslev Højskoles* have en skulptur udført af billedhuggeren *Johs. Hansen*.

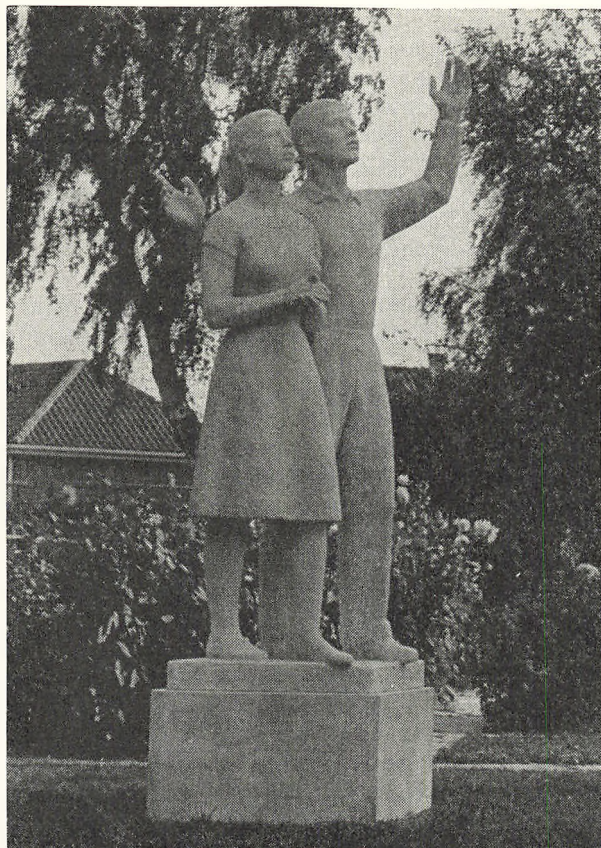
Når dette noteres i vort blad, skyldes det ikke familieskabet med kunstneren (skönt også det naturligvis — gamle elever erindrer jo farbror Johannes fra hans besøg på skolen) — men at det egentlig er en begivenhed i højskolernes historie, idet jeg mener, at det er første gang, en så stor skulptur, som ikke samtidig er en mindesten eller lignende, finder sin plads på en højskole.

Vore skolars bygmestre skal naturligvis ikke bebrejdes, at de ikke tog kunsten med i deres byggeplaner; ej heller skal de slægter, der har båret vore skoler, høre for, at vore skoler

på mange måder har været kunstneriske tomrum. Situationen var jo en anden for 50—75 år siden. Ikke alene var der andre kår økonomisk set — godt, at man reddede livet igennem! og livet er dog mere end klæderne. Men det var også en kamp-tid i åndelig henseende, en tid, hvor alle tanker og kræfter måtte midtsamles. Når der nu sker noget, og tomrummet er på vej til at udfyldes (vi tænker f. eks. på de store og smukke fresker, som er blevet udført på nogle skoler), er det ikke, fordi vi nu er blevet rige og kan sagtens — ej heller, fordi det ikke længere er kamptid (det er det nu mere end nogensinde) — men kårerne er økonomisk blidere, og der er kommet noget nyt til: forståelsen af, at det, vore elever har for øje i deres skoletid, hører med til vore våben i kampen. Ikke blot ordet (det hørte), som altid må være det primære, men også *kunsten* (det sete) præger sig dybt i sindet — og »alle våben må vi ha' med«.

Nu er det jo ikke lige meget, hvad der stilles op af kunst. Det er ikke altsammen kunst, hvad der kaldes kunst. Og inden for kunsten er der jo stor forskel på arterne. Der er den blot og bart *beskrivende* kunst — den, som blot kan og vil afsløre tiden i dens afmagt og trods, synd og fortvivelse — og dermed afsløre os i vor dybe trang. Der er anden kunst, som midt i alt dette føler ansvar, forkynder og *viser vej*. Der er — for at tale lægesprog — en kunst, der blot stiller diagnose; og der er en kunst, der peger på lægedommen.

Den første slags er bestemt ikke uvæsentlig — »de raske trænger jo ikke til en læge, men de syge« — men stiller vi et kunstværk op på et centralt sted på en af vore skoler, må det være af den sidste slags. Problemerne, afmagten, håbløsheden, tidens famlen i blinde har vi derude, og den medbringes — men på skolen er vi os bevidst, at *vi har noget at give*. Dette er ikke sagt ud af nogen som helst færdighed eller selvbevidsthed. Men var vi os ikke bevidst, at vi havde fået noget betroet, noget at give videre, et svar på spørgsmålene — hvorfor skulle vi så holde skole? Vore skoler er ikke diskussionsklubber og problempudserier. Dette være ikke sagt i nogen som helst form for overlegenhed — men diskussionen og problemerne kan aldrig være et mål i sig selv, kun baggrund. Vore skoler er *forkyndelsesskoler*, bekendelsesskoler. Vi ville være utaknemmelige, om det ikke kom til udtryk; vi ville svigte vore elever, om vi blot trak på skuldrene og ikke »råbte fra tagene, hvad der var hvisket os i ørerne«. Og stiller vi et stort kunstværk op et centralt sted på en af vore skoler, må det være af en art, der giver udtryk herfor, positivt, givende — en form for ordet. Det må være af sakramental art. Det må ikke lade sine beskuerer i tvivl.

„Jeg så i kvæld
en borg
på Jerns bjerge.“
(Rudolf Bruhn)

Af den art er Johs. Hansens skulptur. En ung mand og en ung kvinde — det er ikke et kærestepar — ser fremad og opad. De har været på vej og er stadig; men nu er de standset op. De har set *et syn*; noget er gået op for dem, som de ikke kendte før; en ny verden har åbnet sig for dem. De undrer sig og er betagede. Og synet, de har set, er ikke blot stort og herligt, men *himmelsk*. Den nye verden, der har åbnet sig for dem, er intet mindre end *Guds* den nye verden; hvad de har set, er intet mindre end *Guds* bestemmelse med dem. Derfor er det ikke blot en dyb betagelse og en inderlig *glæde*, der præger dem, men også *forpligtelse*, alvor og ansvar — de er ikke bare betaget, men taget — taget i tjeneste.

Dog — de vil ikke blive stående sådan, som vi ser dem — snart vil de gå videre og hver for sig bøje sig ned og gå i gang med *hverdagen*, som den foreligger. *Men* de vil aldrig glemme,

hvad de så; de vil gemme det i deres hjerter; de vil *leve det ud* i den gerning, der venter dem. Livet har fået helg over sig; nu ved de, at det har mening og mål — det kan aldrig blive som før. De kan svigte og løbe fra det måske; men så ved de til gengæld, at de løber ud i uvirkeligheden, løgnen og døden. De kan også *være tro* — men ikke uden kamp. I kamp vil de være tro mod synet, de så: »en borg på fjerne bjerge« og dog midt i hverdagen — nu går de i gang med at bygge den »af hverdagsstene«.

— — —
Til lykke, Johannes, med, hvad du fik lov til at udtrykke! Til lykke, Haslev Højskole, med, hvad I fik lov til at rumme!

Martin Tveter

Danske højskolefolks — også vor — gode ven, sognepræsten i Levanger i Norge, **Martin Tveter**, er død efter et langt og strengt sygeleje. Også vi her på Fårevejle Højskole har flere gange haft Tveters besøg. Eleverne, som hørte ham tale, mindes ham med glæde, og vi, som fik lov at være hans venner, vil aldrig glemme ham og hvad han gav os. Sjældent har vi mødt et menneske, på hvem disse linjer gælder bedre end på ham:

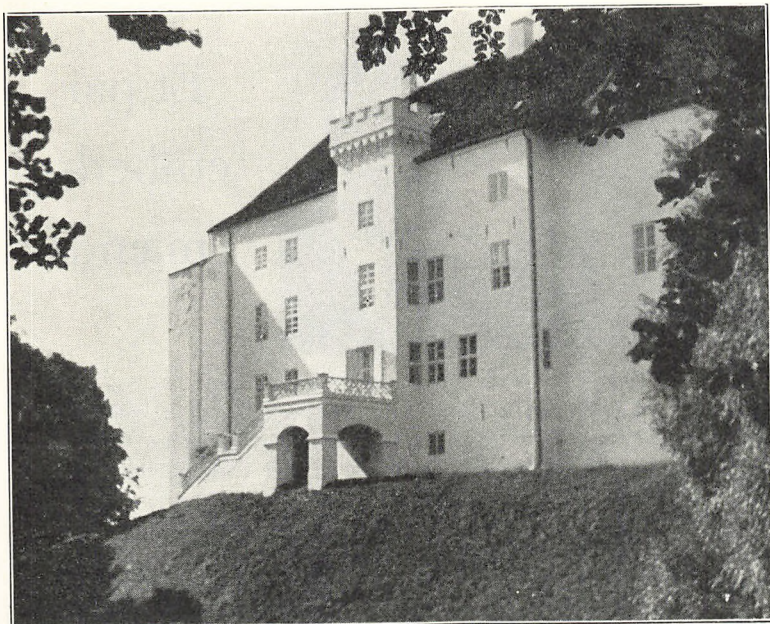
„Der er nogle, der bestandig
går, som gik de kongebud,
og er vidnesbyrd iblandt os
om så kongelig en Gud“.

Det var i Finland, vi mødtes — ikke underligt, thi som præst i Finmarken i mange år havde han lært både samer og finner at kende og elske som få. Evnerig var han, smittende, inspirerende — man blev glad i samværet med ham og fik lyst og mod og glæde i gerningen gennem ham. Havde han fået et par år mere, havde han været at finde blandt Norges biskopper — men Gud havde nok en større gerning til ham. Til det sidste skrev han breve til sine venner — og til det sidste vidnede han: det holder, det, jeg har prædiket om Jesus. Vi takker Gud for Martin Tveter.

— FRA SKOLEN —

Arbejdet har vi i den forløbne måned — med glæde og med iver og med fremtidsgerningen for øje.

Og festet har vi også. Den 17. sept. var vi alle på besøg på **Ubberup Højskole**. Gennem det solbeskinnede høstlandskab gik busturen over til vore naboer og kammerater i arbejdet. Sent vil vi glemme „livets rytme“ fremstillet af Ubberup-eleverne i musik og rytmiske bevægelser og blevet til i frk. Johnny Haugaards frodige fantasi..

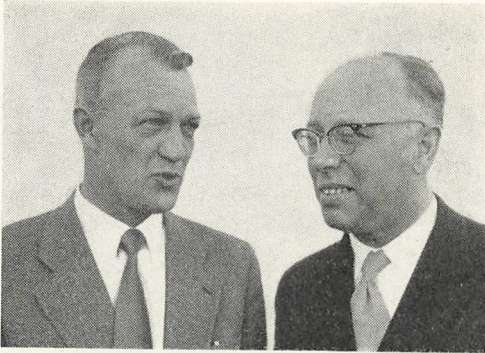
Dragsholm Slot

Høstfest har vi ogsfå holdt. I sruk og morsom bordpynt og do. digtning udfoldede vore elevs fantasi sig — og lærerstaben „skærmydslede“ — indtil „far sluttede i Jesu navn, og hjemmet gik til hvile mod høsten i sin favn“.

I week-enderne har kammeratskabet foldet sig festligt ud og sat frugt i morsomme elevunderholdninger. Arbejde ryster et elevhold sammen — det er sikkert og vist; men lørdagafterne kalder dog nye og ikke uvæsentlige sider af skolens fællesskabsliv frem. De snyder sig vist dog for noget betydningsfuldt, de, hvis tog, bil eller motorcykel holder parat hver lørdag kl. 15.

Til weekendens glæder hører også det at vågne op til ugens første dag, den festlige søndag med sin hvile og sin kirkegang. Kunne vi få lært at skønne på den og bruge den ret, var en betydningsfuld lektie lært. Forleden søndag henlagdes kirkegangen til Dragsholm Slotskapel — og i tilgift fik vi slottet forevist fra (jarlens) kælder til (teatrets) kvist, fra riddersal til vægtergang. De næste par søndage slog vi kreds om 14 unge fårevejlere, som blev konfirmeret og holdt deres første altergang. Både konfirmation og altergang blev forrettet af forst., som siden maj har været medkonstitueret i det ledige sognepræsteembede.

Jo, både arbejde og fest, søndag og hverdag hører med til livet på en højskole.

Et par embeds- mænd

Disse to herrer er ikke ukendt for læserkredsen. T. v. ses sognepræst T. Morsing, Viborg, tidl. Fårevejle og t. h. sognepræst Edv. Madsen, Bregninge. Anledningen til at bringe billedet er ikke bare at præsentere to af skolens venner i almindelighed, men den at fortælle, at for fremtiden er pastor Edv. Madsen tilknyttet nærmere til skolen end med det blotte venskabsbånd, idet han er udpeget af os og godkendt af ministeriet som „stedlig tilsynsførende“ med den — en post, som pastor Morsing har bestridt indtil sin afrejse fra sognet. Vi takker pastor Morsing for „udvist opmærksomhed“ og mildt og overbærende tilsyn — og vi byder den nye velkommen til stillingen, som er særdeles vellønnet, idet den bærer lønnen i sig selv: at komme på besøg hos os engang imellem og konstatere, at vi lever og gør noget ved det! Velkommen rigtig tit!

Efterårsskolen 1959

1 Albrechtsen, Tove, Tranebjerg, Samsø.	12 Davidsen, Maria, Kvivik, Færøerne.
2 Axelsen, Edith, Sommersted.	13 Duun-Christensen, Marianne, Hillerød.
3 Bauschke, Karin, Kbh. NV.	14 Frandsen, Grethe Skærlund, Fjølstervang pr. Kibæk.
4 Bebensee, Margarethe, Hønkys. Røde Kro.	15 Frederiksen, Jenny Grønlund, Buske pr. Herlufmagle.
5 Bennedsen, Ulla, Hvidovre.	16 Gaard, Eلسy, Andefjord, Færøerne.
6 Bennetsen, Marie, Rangstrup pr. Agerskov.	17 Grønbjerg, Helga, Akirkeby.
7 Blaabjerg, Klara, Frøslev, Nykøbing Mors.	18 Hald, Kirsten Nørgaard, Hasting, Thy.
8 Boesen, Elly Øverup pr. Tingsted.	19 Hansen, Anne Irene, Dover pr. Hurup, Thy.
9 Brogaard, Signe Korsholm, Tim.	20 Hansen, Annelise, Kastbjerg pr. Grenå.
10 Buch, Inge-Lise, Skelby pr. Herlufmagle.	21 Hansen, Inga, Linnet pr. Vejle.
11 Christensen, Ruth, Bedsted, Thy.	22 Hansen, Karen, Hillerød.

- 23 Hansen, Kirsten Møller, Aalborg.
- 24 Hansen, Margit Sif, Hørsholm.
- 25 Hansen, Sonja, Valby.
- 26 Hansen, Ulla Mønster, Kuldbjerg, Jelling.
- 27 Haubjerg, Lizzie Merethe, Lund, Østjylland.
- 28 Hellstrøm, Jytte, Fr.værk.
- 29 Holst, Aase, Stenderup, Føvling.
- 30 Holtehus, Birthe Poulsen, Mårup, Samsø.
- 31 Iversen, Inger Holmgaard Harre pr. Roslev.
- 32 Iskov, Ulla, Langeskov.
- 33 Jacobsen, Evelyn Lund, Kollefjord, Færøerne.
- 34 Jensen, Anne-Birgitte, Skagen.
- 35 Jensen, Birgit Skovgaard, Taps.
- 36 Jensen, Elna, Redsted, Mors.
- 37 Jensen, Hanne, Kundby.
- 38 Jensen, Hanne Nyrup, Glostrup.
- 39 Jensen, Inge Hillerup, Hundstrup pr. Bramminge.
- 40 Jensen, Jenny, Klitmøller.
- 41 Jensen, Lili, Filsted pr. Thisted.
- 42 Jeppesen, Marie, Esbjerg.
- 43 Joensen, Margretha, Nolsø, Færøerne.
- 44 Juhl, Sigrid, Vojens.
- 45 Jørgensen, Janni, Randers.
- 46 Kirkegaard, Gerda, Hellerød pr. Uglev.
- 47 Knudsen, Mette Skov, Hellerup.
- 48 Krogh, Gunhild, Hald st.
- 49 Kyed, Ulla Nørregaard, Korsør.
- 50 Larsen, Agnethe Wagner, Dianalund.
- 51 Larsen, Annie, Ringsted.
- 52 Larsen, Inger, Skibinge, Præstø.
- 53 Larsen, Lis Ellinor, Husby pr. Ejby.
- 54 Larsen, Stella, Nielstrup pr. Rønnede.
- 55 Leivsgard, Marjun, Klaksvig, Færøerne.
- 56 Lund, Astrid, Sdr. Sejerslev pr. Højer.
- 57 Lund, Mary, Højrups, Farris.
- 58 Madsen, Judith, Badsted, Haslev.
- 59 Madsen, Lis, Kbh. NV.
- 60 Mikkelsen, Kitty, Frøslev, Nykøbing Mors.
- 61 Mortensen, Ebba, Haderup pr. Skive.
- 62 Munk-Rasmussen, Elin, Helsingør.
- 63 Møller, Birgit Esbjerg.
- 64 Nielsen, Ebba, Rold pr. Arden.
- 65 Nielsen, Else, Hadbjerg, Hadsten.
- 66 Nielsen, Inga Haaning, Fredsø, Mors.
- 67 Nielsen, Inge Merete, Lynæs, Hundested.
- 68 Nielsen, Jytte Horskjær, Skudstrup pr. Skodborg J.
- 69 Nielsen, Kirsten, Karup.
- 70 Nielsen, Kirsten Norman, Ålestrup.
- 71 Nielsen, Margit, Kbh. V.
- 72 Mette Kjær, Sindrup, Ydby.
- 73 Nordby, Jytte, Glostrup.
- 74 Nygaard-Jensen, Dorethe, Møgelvang pr. Vinderup.
- 75 Olsen, Karen Marie Holm, Nyker.
- 76 Olsen, Ruth, Vejle.
- 77 Olsen, Steinvør, Klaksvig, Færøerne.
- 78 Pedersen, Annie, Kettinge.
- 79 Pedersen, Dina, Østermarie.
- 80 Pedersen, Inger, Næstved.
- 81 Pedersen, Kirsten, Ebeltoft.
- 82 Pedersen, Tove, Åbybro.
- 83 Petersen, Karen, Skovbøl pr. Varnæs.
- 84 Poulsen, Grethe Holmegaard, Munke-Bjergby.
- 85 Poulsen, Jona, Ejde, Færøerne.
- 86 Rasmussen, Marie Mandrup, Læsten pr. Hammershøj.
- 87 Ravn, Tove, Ars.
- 88 Riis, Nancy, Østermarie.
- 89 Sandbjerg, Tove, Kbh. Ø.
- 90 Sellebjerg, Eva, V. Tirsted.
- 91 Søgaard, Ebba Knudsen, Hanstholm pr. Thisted.
- 92 Sørensen, Bodil Buchtrup, Lindelse, Langeland.
- 93 Sørensen, Elna, Føvling, Brædstrup.
- 94 Sørensen, Gerda, Semb, Hvidbjerg Thyholm.
- 95 Sørensen, Irma Lykke, Aalborg.
- 96 Sørensen, Judith, Føvling.
- 97 Wiberg, Lone, Valby.
- 98 Vingnæs, Karen, Hvidovre.
- 99 Vølkers, Mariechen, Frøslevmark pr. Padborg.

Altså — man tager 43 solide nørrejyder og 19 sjællændere med åndsnærværelse, blander dem godt med så forskelligt artede væsener som københavnere og sønderjyder, 9 af hver, krydrer med 4 bornholmere, hvoraf mindst halvdelen må være musikalske, drypper 3 rare lolland-falstringer deri, glemmer ikke at smage til med 2 samsinger, pynter med 2 fynboer og en enkelt uskyldig langelænder, ælter det hele i et sølvfad på et slot, bager det godt især lørdag aften, byder endelig 7 prægtige færinges tilbords — og De har et udmærket elevhold, som både kan arbejde og feste.

Fra og til Elevkredsen

BRYLLUP:

Annelise Kristensen (s. 1955) vieses den 17. oktober i Raklev kirke til portør Flemming Skovgaard Jensen. Bopæl: Raklev pr. Kalundborg. Vi ønsker hjertelig til lykke.

ÅRHUS HØJSKOLEKREDS

mødes på KFUM, Klosterg. 37, onsdag den 4. nov. kl. 20. Direktør V. Kragsskov, Århus taler: „Katholicismen — og vor lutherske arv“. Farvefilm. Alle er velkomne. P. u. v. **Jens Ganer.**

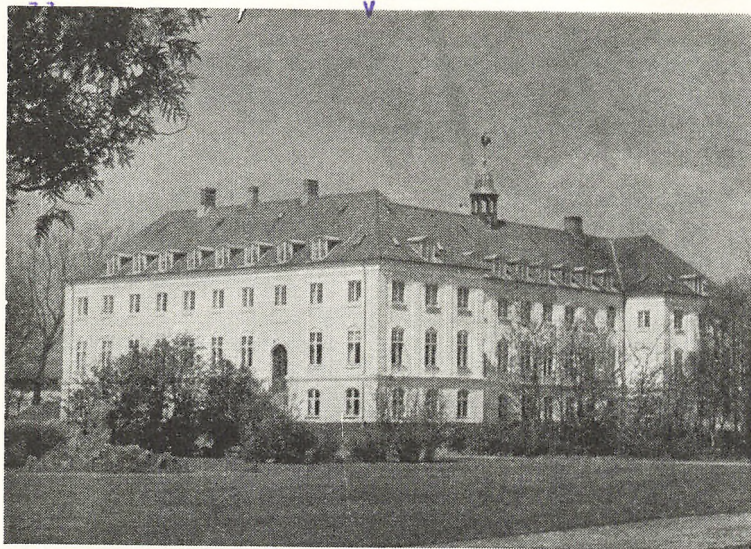
FAREVEJLEKREDSEN PÅ FYN

holder stævne søndag den 15. nov. kl. 14,30 på KFUM, Skibhusvej 42, Odense. Fabr. Vald. Olsen, Tølløse, kommer til stede og fortæller bl. a. om sin rejse til Israel. P. u. v. **Johs. Madsen, Beldringe.**

AFTENHØJSKOLEN I BETHESDA, KØBENHAVN.

Mens disse linier skrives, begynder forstander Hans Røpke aftenhøjskolens 15. sæson. Aftenhøjskolen har, siden Josef Blomgren startede den i 1945, vinter efter vinter samlet mellem 200 og 250 kvinder og mænd, ikke mindst unge, til en række værdifulde aftener. Programmet er helt ud usandsynligt godt også denne gang. Jeg ved i hvert fald, at hvis jeg boede i København og havde nogen-
somhelst mulighed for at være med, ville jeg være at finde onsdag efter onsdag vinteren igennem, hvor Bethesdas aftenhøjskole samles — og det er i vinter U n i v e r s i t e t s a n n e k s e t, Studiestræde 6, auditorium A ell. B. Selvom det er begyndt, og selvom der sandsynligvis er „udsolgt“ på nærværende tidspunkt, så prøv alligevel! ring til forstanderen (Fasan 3269) eller til Bethesda (Minerva 1717) og spørg, om der ikke skulle være et hjørne til Dem! Aftenhøjskolen er et herligt mødested for gamle højskoleelever.

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)
Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen

 Sølvsnoeren
Medlemsblad for Fårevejle Højskoles elevforening

49. årg.

December 1959

Nr. 9

„Og går du ud at finde -”

Jeg sidder hernede i min stue — der synges ovenpå. En flok elever er øjensynlig gået sammen og hygger sig på et værelse omkring kaffekanden og sangbogen.

Det er *Johannes Jørgensens* »Imellem nattens stjerner«, de synger — vel lavt og måske lidt for hurtigt; men meningen er god nok.

Der må være noget ved denne sang — den må have talt til

dem, siden de har valgt den. Og det er ikke første gang, dens ord og toner trænger ned til mig — der har også i årene forud siddet elever deroppe og sunget:

Imellem nattens stjerner
der står en stjerne klar,
som aldrig før en stjerne
på jordens himmel var.

Måske du først må træde
så mangt et mødigt fjed,
før du kan finde stedet,
hvor stjernen stråler ned.

Og går du ud at finde,
hvorover stjernen står,
måske du først må vandre
i mange, lange år.

Og venner må du slippe —
de går en anden vej —
og miste navn og ære —
hold ud, og opgiv ej!

Hold ud, du stjernepilgrim
på vej til Bethlehem,
du er på vej til lykken,
du er på vejen hjem!

Hvad er det, der gør det? er det det stærke og klare i den? For her tales med en klarhed som den stjernes, der fortælles om, om at *søge* — her bekendes med en styrke, som svarer til vort behov, at der er noget, der hedder at *finde*.

Er det det præg af *virkelighed*, der er over den?

Digterens egen virkelighed. Dette her er oplevet, det er gennemstridt — for det er jo genlyden af Johannes Jørgensens eget opbrud i 1890'erne fra »fritænkeriets«, vantroens fremmede land, »Helvedskoven«, hvori han var faret vild, som han siger det i et andet digt — hans pilgrimsvandring i lange år, hans kamp og tab og — sejr, da han fandt, fandt »stedet, hvor stjernen stråler ned«, fandt Bethlehem, fandt Jesus Kristus i tro, fandt hjem!

Det søgende menneskes virkelighed. Den kan ytre sig vidt forskelligt — men en pilgrimsfærd vil det altid være. — Der må brydes op — og vandres må der skridt for skridt — og ledes, søges, kæmpes og — tabes. Det koster at være på den søgendes pilgrimsrejse. Knejsende og med sin ære og stolthed i behold nås ikke frem — og så dem, der »går en anden vej«, og alt det, der holder igen og ikke vil slippe sit tag i os! »Hold ud, du stjernepilgrim!«

Og den virkelighed, det er *at finde*. For også det er en virkelighed. Den, der »går ud at finde, hvorover stjernen står«, ejer en forjættelse over sig: han skal finde.

Kirke! du er vort Bethlehem,
og alle de små herinde,
efter som det er sagt til dem,
skal deres frelser finde
med juledags evangelium
i hjertekammerets krybberum.

»Vi har fundet«, kunne de vise fra Østen sige, da de omsider knælede hos barnet i stalden. »Vi har fundet«, sagde to unge mænd fra Galilæa den dag, de stod over for Jesus af Nazareth. »Jeg har fundet«, vidner Johannes Jørgensen for os her — knælende i kirkens Bethlehem fandt han Kristus i ordets krybbe og sakramentets svøb, og med ham fandt han lykken

— for han var, hvor han hørte til, hvor han var ventet og elsket, og hvor hans hjerte kunne ånde frit! han var hjemme!

— — —

De synger endnu deroppe ovenpå — sangen om julens under af Guds kærlighed, Kristus på jord, om Bethlehem, om stjernen, der stråler over stedet og vejleder pilgrimmen, der brød op for at søge at finde — og om at holde ud og ikke give op, før vi har fundet ham og er hjemme.

Gid den *aldrig* må forstumme fra vor skole!

Kan jeg herved lade være med at bede: Herre, lad dette være *sandt* for dem, der synger deroppe — og for mig — og for os alle!

K. R. H.

— FRA SKOLEN —

Det lakker mod enden både af året og af vor efterårsskole — og når dette læses, sidder vi ved afskedsfestbordet. Hvor går dog tiden hastigt på en højskole! ret som vi har nået at lære hinanden at kende — hver med vore ejendommeligheder og problemer — og har arbejdet og festet os sammen til et fællesskab og måske kunne begynde at være hinanden til lidt nytte — skal vi skilles.

Af større ting fra de forløbne måneder må nævnes vore **offentlige møder** — i oktober med sognepræst **Ellitsgaard**, Hjembæk, som udfra et års studieophold i USA lagde det alvorlige raceproblem frem for os — og i november med missionær **Antoniussen**, Jyderup, som (selv færing) gav os en Færø-aften i anledning af, at vi på holdet den gang har ikke mindre end 7 „færingere — frænder“, og viste en række farvefilm deroppefra, fra de skønne og ejendommelige øer (men tænk, om vi nu havde haft et ordentligt tonefilmsanlæg! jeg beklager, at jeg ved vort jubilæum i sin tid glemte at give visse mennesker et praj om, at det står på vor ønskeseddel).

Forældredag har vi også holdt med helt god tilslutning, selvom vi — da vor elevflokk kommer fra alle Danmarks egne og afstandene trods alt er store — måtte savne mange. Dagen forløb under vante former — elevkoret sang, frk. Pade og forstanderen prøvede at udtrykke, hvad vi vil med vort skolearbejde her, og som punktum og understregning opførtes „Mirjams velsignelse“.

Ja, og på **ekskursion** har vi været — vi taler nemlig på nærværende tidspunkt af kursus helst latin; men til oplysning for de stakler blandt læserne, der ikke magter dette lærdommens sprog: det betyder simpelthen udflugt med en bitone af det pligtmæssige — en vordende sygeplejerske bør nemlig foruden dynger af andet

også vide, hvordan et mejeri, et vandværk og en fabrik m. m. fungerer, og hvad der findes disse steder af hygiejniske, sociale o. a. foranstaltninger.

Forstanderen har i øjeblikket kun lige næsetippen over vand-skorpen, idet kontorets arbejdsbyrde tynger ham ned, siden frk. **Ebba Sørensen** — vor dygtige sekretær og gymnastik- og beskæftigelsesterapilærerinde — forlod det gamle dobbeltskrivebord, dog ikke i nedtrykt sindstilstand, men planmæssigt og glad over ansættelse i en ønskestilling på kolonien Filadelfia. Vi ønsker til lykke og siger tak for god hjælp i tiden, der gik. Først til maj kommer undsætning, hvis ikke forstanderen inden den tid er gået til.

Nå, men nu er det **advent** — det lyser og varmer mildt midt i disse korte, kolde og mørke dage både rundt om i skolen fra kerter og stjerner og inde i sindet. Advents-aftener i foredragssalen! Kære gamle elever — vi tænker på jer og ser jer for os i skæret —

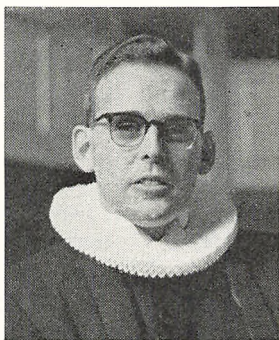
O, kom til os alle, du højtidens drot,
om lokken er gylden, om håret er gråt!
udbred dine hænder, mens lysene brænder,
og skænk os din fred!
thi evig, ja evig er glæden,
når du følger med.

JULE

gættekonkurrence

I en redaktionel artikel i dette nr. fortælles, at en af skolens lærerinder er rejst for at tiltræde en **ønskestilling**. Også en anden af lærerinderne ansættes inden dette års udgang i en ønskestilling. **Hvem er det?** og **hvad går den ud på?** De må gætte indtil 4 (skriver: fire) gange! Svaret er at finde andetsteds i nærværende blad — og indsendes senest 28. ds. under mærket „Sølvsnorens store jule-gættekonkurrence“, Nr. Alle 86, Åhrus.

Vores nye præst

Fårevejle menighed og dermed også Fårevejle Højskole har omsider fået ny sognepræst. Pastor **Bertil Wiberg** — født i København 1927 — begyndte efter teologisk embedseksamen og studierejse sin præstegerning i Helsingør 1954 og har de sidste tre år virket ved Frederiksberg kirke. Pastor Wiberg indsattes i sit nye embede ved en festlig gudstjeneste den 18. oktober.

Også vi her på skolen byder vores nye sognepræst velkommen. Vi glæder os til kirkegangen og samarbejdet i den kommende tid. Gamle elever ved, hvor meget det betyder for os både i skolens og vort personlige liv. Fårevejle Højskole vil jo gerne være et kirkens våbenhus, hvorigennem vi går ind i huset, hvor Gud vil tjene os under sit ord og ved sit bord, og hvorfra vi går ud til tjenesten for vor næste. Men når således gudstjeneste er det samlende ord for alt, hvad vi sigter på, er dermed også kirke og kirkegang, præst og menighed fra at være et eller andet i periferien ind i centrum af vor eksistens.

Den, der beder for Fårevejle Højskole og dens gerning, bede(r) samtidig for vores nye præst!

BRYLLUP!

Det anede os — frk. **Gunhild Kofod** ville en dag blive røvet fra os. En vis „Bent“ har spøgt på og om vor skoles enemærker i det sidste års tid og gjort sin folkevogn grøn. Og nu, når man sidder med dette blad i hænderne, er det lige op over! Søndag den 13. ds. bliver der lyst i Fårevejle kirke, og 4. juledag, mandag den 28. ds. kl. 17 sker det i Bethlehemskirken i Århus: frk. Kofod og kommunelærer **Bent Pihl-Poulsen** bliver ægtefolk for Gud og mennesker! Og vi „gamle“ skal med! Vi snakker næsten ikke om andet i denne tid. Men det er nu også første gang vi oplever det inden for staben. Bryllupsadressen er: pastor **Johs. Kofod**, Nr. Allé 86, Århus.

Vi glæder os naturligvis både over og til det — men, men det betyder jo afsked med en lærerkraft, som vi vil savne ganske grusomt både i arbejdet og lærerkammeratskabet. I ca. 4 år — først som undervisningsassistent fra 1954 til 1955, og siden som sygeplejehandlende fra 1957 — har frk. Kofod både undervist, spillet, sunget og leet sig ind i skolens liv, at hvis ikke det netop var af ovennævnte glædelige grund, og hvis ikke hun også havde fundet sin afløser, og hvis ikke denne netop havde været frk. **Lilli Ingemann**, som jo er gammel, god bekendt i lærerkollegiet — så havde vi aldrig sluppet hende. Men nu — ja, ja, vi må finde os i det — og ønsker så iøvrigt af hjertet til lykke og velsignelse!

De nygiftes adresse bliver Skjoldagervej 57¹, tv., Gentofte.

NY BOG

Jeanna Oterdahl: Selma Lagerlöf (De unges Forlag — kr. 12,75)

„Frøkenens ansigt lyser“. Sådan udtrykte en af Selma Lagerlöfs elever sig i en time, hvor Selma Lagerlöf fortalte Sveriges historie for sin klasse. Sikkert har hendes stærke ansigt også lyst, når hun i en stille natstunde sad ved skrivebordet og prøvede på at få „Kejseren af Portugalien“ til at stå lyslevende for læseren, eller hun genfremkaldte besøget i det hellige land og gav os de uforlignelige „Kristuslegender“. Hendes varme sind overfor de „fattige i ånden“ — de skrøbelige af naturen, de, der led nød, og hendes rige fantasi

har Jeanne Oterdahl på en letfattelig og inspirerende måde fortalt om i bogen om Selma Lagerlöf.

Mange digre værker er skrevet; men denne lille letlæselige bog er den, vi vil række den unge, som vi gerne vil føre ind i litteraturens rige skatkammer, i dette tilfælde for at møde Sveriges største forfatterinde.

God julegave.

Mikkel.

Fra og til elevkredsen

Fårevejlekredsen på Fyn skriver:

Odense, den 15.-11. 1959. Samlede til Fårevejlestævne sendes højskolens personale og „Sølvsnorens“ læsere vor hjerteligste hilsen. Alfred Hansen, Bovense, 1919—20. Marie Andersen, f. Johannesen, 1922, og Marius Andersen. Hansine Pedersen, 1914, og Niels Jørgen Pedersen, „Arnely“, Knarreborg st. Ruth Sørensen, f. Thorsen, 1932. Anna Madsen 1912. Magdalene Lauritsen 1920. Evelyn Nielsen 1937 og Preben Nielsen. Maren Hjorth, f. Nielsen, 1921, og Kristine Hjorth. Carl Nielsen 1919—20. Sørine Thorsen 1926. Johs. Nielsen 1919—20. Johanne Hansen, Bovense, 1919. Ida Poulsen. Otto Madsen. Kamilla og Johs. Madsen 1915—16.

Østvendssyssets Højskolekreds

samles lørdag den 16. januar kl. 20 i Hjallerup Missionshus. Forstander A. Kristensen, Nr. Nissum Høj- og Efterskole: „Det 4. bud“. Alle er velkomne! P. u. v. Tage Sanden.

Indre Missions Højskolekreds, Århus

samles på KFUM, Klostergade 37, Århus, onsdag den 3. februar kl. 20. Forstander P. Møller, Tommerup Højskole: „Velfærdsstaten og hjemmets velfærd“. Alle er velkomne! P. u. v. Jens Ganer.

Jeg troede ikke

at det var så festligt og opbyggeligt at være sekretær og kasserer — foruden redaktør — i vor elevforening, som det altså er. I denne tid kommer hver dag en gul konvolut fra girokontoret med gennemsnitlig 8—10 kontingentindbetalinger. Det er en fryd. Og så hilsnerne bagpå — tak for dem, allesammen! de rører mit højskolehjerte. Fra ca. 250 trofaste venner har jeg således hørt — og jeg er aldeles overbevist om, at jeg nok skal høre fra de ca. 1000, som endnu mangler. Uh, hvor jeg glæder mig! Kontingentet er jo stadig kun 5 kr. — minimum. Er det ikke også festligt — i en tid, hvor ellers alting stiger?

Udgivet af Fårevejle højskoles elevforening (Giro nr. 8701)

Formand: Aage H. Lund. - Redaktør: K. Robert Hansen